UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

3 СЕРПНЯ
Число No 31
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
AUGUST 3, 1972

ДОЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ У СССР

Шіснадцять років тому двоє канадських підлітків виїхали зі своїми родичами в Україну. Тепер вони змагаються із совєтською бюрократією, щоб могти повернутися до Канади.

Надія Демиденко, 33 років і Евген Ленко, 34 років мають канадські паспорти і мають листи від прем'єра Канади П. Трюда, в яких кажеться: „Ви є канадські горожани через уродження і ви є в повному праві повернутися до Канади в кожний час..."

Але це має мале, чи радше ніяке значення для совєтської влади, яка твердить, що і Ленко і п-і Демиденко є горожанами СССР.

Від Леоніда Брежнєва аж до маленького паспортного урядника всі вони відкидали або не відповідали зовсім на прохання і листи обоїх канадців.

З того часу, як вони приїхали, вони обоє заложили свої родини з народженими в СССР особами, вже мають дітей і саме те комплікує справу.

Дуже то важка справа зірвати з совєтським горожанством, без уваги на те, як ви його набули.

Коли совєтський громадянин пробує виїхати з країни, — хочби це робив законно, — то його вважають, якщо не зрадником, то щонайменше „ворогом СССР".

Ленко і п-і Демиденко, твердять, що їм накинули совєтське горожанство і їхнім родинам в липні 1956 року, коли вони приїхали до малого українського села, де родилися їхні батьки.

Батьки і Ленка і п-і Демиденко до 1939 року були польськими горожанами. Вони виїхали зі західних областей України, — що були тоді під Польщею, — ще заки СССР 17 вересня 1939 року зайняв ті землі. Вони виїхали до Канади й тут виростали свої родини.

Ленко народився у Ст. Софія, Квебк а п-і Демиденко в Капускасінґ, Онтаріо.

Совєтська пропаганда в 1950 рр., яку СССР повів серед українців Канади, переконало декого, а між ними й їхніх батьків, вертатися до дому, до „вільної України". З тих, що послухали брехливої пропаганди, багато таки зразу розчарувалися тим, що знайшли в Україні й старалися таки зараз вернутися до Канади. Деяким те вдалося, але з тяжкою бідою.

„Наші батьки повернулися на батьківщину, де вони родилися й Канада не робила їм жодних перешкод, — каже п-і Демиденко. „Тепер ми хочемо зробити

(закінчення на стор. 8.)

„Ер Кенада" знижує ціни

Канадська летунська лінія „Ер Кенада" заповіла, що, починаючи з 1 жовтня ц.р., вона знижить ціни за переліт у Канаді. Нова система оплат за переліт предбачує знижки на т.зв. прогулькові подорожі („екскюржен фер"), що важні для тих подорожних, які будуть в дорозі 8-30 днів у часі від 1 жовтня до 31 травня. Для тих подорожних поворотний квиток на переліт з Ванкувер до Торонто буде $171.00, замість нормальної ціни $266.00. Будуть теж впроваджені нові „економічні переліти" в часі від півночі п'ятниці до 3-ої години пополудні в неділю. За такий переліт буде коштувати поворотний квиток з Едмонтону до Торонто $208.00, замість звичайної ціни $240.00 та прогулькової $146.00. Для старших громадян, віком понад 65 років, буде 20% знижки за квитки, які можна замовляти заздалегідь й резервувати місце в літаку.

Вибори в Британській Колюмбії

Прем'єр Британської Колюмбії В. Беннет проголосив вибори до Леґіслятури Британської Колюмбії. Вибори відбудуться в середу, 30 серпня.

В розв'язаній леґіслятурі урядова партія суспільного кредиту мала 38 послів, партія НДП 12. а ліберали 5 послів.

Партія суспільного кредиту є при владі в Британській Колюмбії від 1952 р. Сам Беннет вже має 71 років, але заповідає, що його партія знову переможе в виборах й він буде далі прем'єром Британської Колюмбії.

Клопоти з воздушними піратам

Воздушні пірати, що захоплюють пасажирські літаки, ведуть тепер свою посилену злочинну діяльність переважно на терені ЗДА, де за звільнення літака вимагають пересічно пів мільйона долярів. Деяких застрілено в часі нападу, іншим вдалося захопити гроші й утекти. Але в Канаді та ЗДА тепер посилено контролю подорожних на летовищах, а, кромі того, уряд приготовлює закон про високі кари за захоплювання літаків, очевидно, якщо воздушного пірата буде зловлено. Поривання літаків у ЗДА розпочалися в 1969 р. Того року захоплено було 40 літаків, з яких лише 7 звільнено без окупу, чи примусового політу до якоїсь чужої країни (Альжиру, Куби ітд). В 1970 р. на 27 захоплень було 18 вдатних, в 1971 р. на 27 захоплень було 12 вдатних, а в 1972 до початку липня, на 24 захоплення було вдатних всього 6 захоплень.

В таборах мордовії ще й досі кол. вояки УПА

В підпільній „Хроніці поточних подій", що її видають на Україні, подано імена деяких в'язнів мордовських концентраційних таборів, де караються українські політичні в'язні. Між ними є теж деякі кол. вояки УПА.

Петро Самофіл відбув 25-річну кару в таборах: Почери, Віркути, Тайшету та в таборі гострого режиму у Спаському в Казахстані, а закінчив кару в Мордовії Євген Пришляк відбуває кару ув'язнення 25 років. Був районовим провідником СБ. Михайло Луцик з району Сколе, к. Стрия, був арештований німцями в 1939 р. й відбув два роки й три місяці кари в німецьких тюрмах, а від 1944 до 1956 р. сидів у совєтських тюрмах. В 1957 р . його арештовано знову й засуджено на 15 років ув'язнення. З вояків УПА згадано: Миколу Габака, Олексу Киселика, Василя Жовтоболовського, Івана Ільчука, Василя Куб'яка, Дмитра Басараба та Дмитра Залеського. Микола Боднар був засуджений на 7 років й протестував проти присуду, голодуючи протягом 34-ох днів.

СССР за Ніксоном

Совєтські політичні провідники сподіваються, що теперішний американський президент Р. Ніксон буде перевибраний. В Вашинґтоні перебуває тепер заступник міністра торгівлі, який веде переговори в справі поладнання совєтського довгу за воєнні достави. Він сказав, що совєтське міністерство закордонних справ хоче вже розпочати приготування до відвідин секретаря совєтської комуністичної партії Л. Брежнєва в Вашинґтоні. Як відомо, Брежнєва запросив до ЗДА президент Р. Ніксон під час свого недавного побуту в Москві.

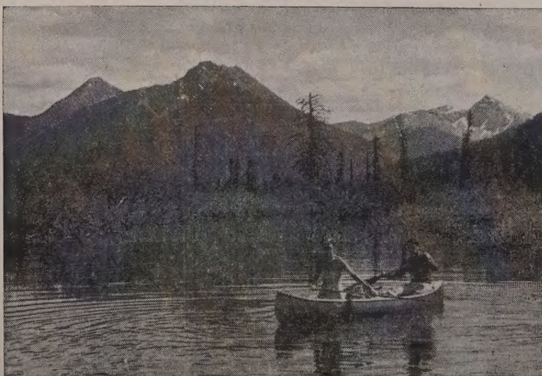

ПЛАВБА ЧОВНАМИ КАНУ ПО РІЦІ БОВРОН, БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ — Чудові ріки й озера, які знаходяться по цілій провінції, приваблюють рибалок і тих, які шукають спокійного відпочинку наодинці.
Фото: Міністерство Туристики

Албертський прем'єр їде до Японії

Албертський прем'єр П. Лоґід та 40 працівників провінційних міністерств їдуть 1 вересня ц.р. до Японії для переговорів у справі збільшення торгівлі між Албертою та Японією. Пред ставників албертського уряду з прем'єром включно запросила на відвідини японська торговельна місія, що побувала в Алберті в 1971 р.

Албертська делеґація буде старатися збільшити передусім продаж албертського збіжжя та рільничих продуктів до Японії. В делеґації візьмуть участь п'ять провінційних міністрів, 10 вищих урядників з різних міністерств, 16 представників албертської промисловості та зв'язковий урядник між провінційним урядом та федеральним міністерством промисловості та торгівлі.

АЛБЕРТСЬКИЙ УРЯД ПІДВИЩИВ ПОДАТОК ВІД НАФТОВОЇ РОПИ

Починаючи з 1 січня 1973 р., нафтові компанії, які видобувають нафтову ропу в Алберті будуть платити урядові більший податок від нафтової ропи. Досі компанії платили найбільше 16⅔% від проданої нафтової ропи, а тепер платитимуть 21%. Албертський уряд сподівається збільшити свої прибутки із початку від нафтової ропи на 70 мільйонів дол. річно.

ЗАСІЯНО ЗБІЖЖЯ 23 МІЛЬЙОНІВ АКРІВ

Канадські фармери засіяли цього року збіжжям 23.1% акрів ріллі, на 10% більше, як минулого року, коли було засіяних 19.4 мільйони акрів. Цього року фармери засіяли менше льону, ріпаку, ячменю та вівса, а зате сіяли більше пшениці.

В самих степових провінціях засіяно збіжжям 18.9 мільйонів акрів. В Саскачевані та Манітобі є під паром („соммер фаллов") по 18.5 мільйонів акрів, а в Алберті 7.6 мільйонів акрів.

ОПЛАТА ЗА НІЧЛІГИ В ПАРКАХ

Всі 45 Албертські провінційні парки числитибуть по 1.50 дол. за нічліг в парку на площі, призначеній для ночування в шатрах чи в причіпному возі („трейлер-і").

ПОВІНЬ УШКОДИЛА КОПАЛЬНЯНУ ЗАЛІЗНИЦЮ

Недавна повінь пошкодила поважно Албертську копальняну залізницю. Фахівці кажуть, що такого пошкодження залізничого шляху не було від 1948 р. Вода змила зовсім 37 миль залізничого шляху на північ від Гренд Кеш, а 23 милі поважно пошкодила.

Б'ЮТЬСЯ ЗА СТУДЕНТІВ

Тисячі студентів з Південного В'єтнаму студіюють закордоном. За тих студентів тепер ведеться бій між урядами Південного та Північного В'єтнаму. Уряд Південного В'єтнаму перестав висилати допомоги студентам за кордон і не дає дозволу батькам студентів висилати грошей їхнім дітям, щоб їх примусити повернутися до В'єтнаму. То використовують тепер представники Північного В'єтнаму, які пропонують студентам допомогу з фондів Північного В'єтнаму й радять студентам залишатися й надалі за кордоном та студіювати.

Частина сов. вояків залишає Єгипет

РІШУЧЕ ПОТЯГНЕННЯ ЄГИПЕТСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА

Від минулої ізраїльсько-арабської війни 1967 р., коли Ізраїль переміг протягом шости днів з'єднані арабські війська й зайняв велику частину Йорданії та деякі території Сирії та Єгипту, СССР постачав Єгиптові не лише літаки, зброю та військовий виряд, але післав чимало своїх військових дорадників, які мали вишколювати єгипетських вояків в орудуванні совєтською зброєю та літаками, а, кромі того, частина з них, мала обслуговувати наймодерніші совєтські реактивні бойові літаки МІҐ-23 та бази для вистрілу ракетних бомб. Окремі групи совєтських спеціялістів переводили розвідчі польоти над Середземним морем, де кружляють американські воєнні кораблі шостої флоти, слідкували за маневрами військ та кораблів оборонного союзу европейських держав НАТО та за американськими воєнними кораблями аж до Індійського океану. У зв'язку з тим СССР користувалися відповідно розбудованими єгипетськими портами Александрія та Мерса Матру. Совєтські летуни мали окремі летовища для своїх совєтських літаків, до яких не мали доступу єгипетські вояки. Здавалося, що давня мрія російських царів опанувати Середземне море — сповнилася. Тимчасом, несподівано для цілого світу, єгипетський президент А. Садат дав доручення совєтським воякам негайно виїхати з Єгипту. Незвичайне політичне потягнення єгипетського президента викликало немалу сензацію в світі, а вслід за тим теж різні здогади та припущення.

Для політиків, обзнайомлених із совєтсько-єгипетськими відносинами порішення президента А. Садата не було невеликою несподіванкою. Між СССР та Єгиптом вже від довшого часу відносини були дуже напружені й багато політиків сподівалися якихось рішучих заходів з боку Садата. На напруження відносин склалося чимало причин. Між головними треба поставити на перше місце становище СССР відносно війни між Єгиптом та Ізраїлем. Єгипетський президент кілька разів погрожував Ізраїлеві, що, якщо Ізраїль не поверне зайнятих єгипетських територій, то Єгипет забере їх силою. З погроз Садата не вийшло нічого. Ізраїль зовсім не збирається звільняти зайнятих єгипетських територій. А Єгипет не може розпочинати війни, бо СССР не хоче війни з Ізраїлем, бо не має довір'я до єгипетських вояків й побоюється, що тоді можуть вмішатися в війну ЗДА, чого СССР собі зовсім не бажає. СССР використовував своє становище в Єгипті, щоб закріплювати свої впливи на Близькому Сході й переводити свою політику. Проволока в поладнанні єгипетсько-ізраїльського спору викликала кілька бурхливих демонстрацій

(закінчення на стор. 8.)

В Україні розпочалися суди

НАД УКРАЇНСЬКИМИ ДІЯЧАМИ

За одержанними приватною дорогою вістками, в Києві мав відбутися 5 липня суд над Данилом Шумуком, що був арештований в січні ц.р., як переводжено арешти діячів культури. То перший із ряду процесів, що мають відбутися незабаром.

Шумук був арештований уперше в 1957 р. за „антирадянську діяльність" й просидів у таборах примусової праці 10 років. Перед війною Шумука арештувала польська протирозвідка.

19 травня в Одесі відбувся суд над Ніною Строкатою-Караванською, яку засуджено на чотири роки ув'язнення. Разом з нею суджено Семена Притику та Івана Резникова за агітацію з метою „підриву радянської влади". Один з них дістав три роки тюрми, а другий шість.

Мао-цзе Дун хворий

Американський щоденник „Валл стріт журнал" написав, що він має вістки, що китайський комуністичний провідник Мао Цзе Дун хворий на рака горла й ледви, чи доживе до кінця цього року. 78-річний китайський провідник держить ще цупко владу в своїх роках і сам затверджує всі рішення китайського уряду. Його насвітлювали радом, але, мабуть без ніякого успіху й правдоподібно тепер будуть йому оперувати горло, очевидно, якщо Мао на це погодиться.

Менше студентів на університетах

В ЗДА є тепер на університетах та в каледжах 8 й пів мільйона студентів. Туди можуть прийняти ще дальших 300-500,000 студентів, але кандидати не зголошуються. Причиною є важкі економічні обставини в ЗДА, а, кромі того, багато молодих людей записувалося на університет, щоб не йти до війська. Тепер тої небезпки вже нема й тому студентів менше.

Короткі вістки

✧ **30 серпня 1973 р.** Королівська Канадська Кінна Поліція (Ар-Сі-Ем-Пі) буде відзначувати сторіччя свого існування. Того дня 1873 р. була зорганізована Північно-Західна Кінна Поліція, якої назву відтак змінено на Ар-Сі-Ем-Пі.

✧ **Канадська допомогова** організація КЕР (САРЕ Кенада) зібрала в минулому році від канадських громадян та організацій 1,655,500 дол., що їх переслано на допомогу потребуючим до семи країн світу. На адміністрацію КЕР видає всього 5%.

✧ **Канадська залізнича** лінія Сі-Пі-Ар купує 80 нових локомотив Дізеля, силою 3,000 кінських сил кожна. Ціна локомотив — 36 мільйонів долярів. Локомотиви будуть вжиті для перевозу вантажів у Західній Канаді.

✧ **В Канаді живе 22,000** жидів, які прибули до Канади з Ізраїля. Лише 10% з них були народжені в Ізраїлі. Інші прибули до Ізраїля як еміґранти з різних країн, але не могли жити в Ізраїлі й виїхали до Канади.

✧ **На гробі кол.** французького президента Шарля де Ґоля відкрито ґранітовий пам'ятник-хрест, високий на 135 стіп, що важить 1,500 тонн і коштував мільйон долярів, зібраних з пожертв окремих французів.

✧ **В Ватикані побував** з відвідинами американський міністер В. Роджерс. Він довідався там, що Ватикан старався про звільнення американських полонених з Північного В'єтнаму, але безуспішно.

✧ **Протягом шости місяців** 1972 р. до Ізраїлю прибуло 27,500 іміґрантів, з того 16,000 із СССР. Більшість жидівських іміґрантів прибули з Молдавії, України та Балтійських держав.

✧ **ЗДА продали** комуністичному Китаєві 10 реактивних пасажирських літаків „707" за суму 150 мільйонів долярів.

✧ **Англія та Франція** договорилися відносно побудови підводного тунелю попід канал Ла-Манш, що лучить Англію й Францію. Тунель, що його побудова буде коштувати бл. мільярд долярів, буде закінчений перед 1980 р.

✧ **Поліція арештувала** в околиці Дінсмор, Саск. двох хлопців, віком 15 і 16 років, які вкрали з летовища в Мус Джав спортовий літак й перелетіли ним 300 миль, після чого літак розбився, як вони пробували приземлитися.

✧ **Італійське місто Анкону** навістив кілька разів землетрус. Мешканці так бояться нових землетрусів, що масово покидають місто. Із 110,000 мешканців залишилося в місті лиш 15,000.

✧ **Комуністичний Китай** звільнив з тюрми 88-річного англійського бизнесмена Д. Едмундс, якого арештовано перед п'яти роками під замітом шпигунства.

✧ **В ЗДА випробовують** новий літак-винищувач „Ф-15", який перевищує всі літаки того типу й озброєний ракетами.

✧ **В Польщі є прибл. 3.5** мільйонів рільних господарств, величиною п'ять до 15 гектарів, тобто прибл. 12 і пів до 37 і пів акрів. 84% господарств є приватною власністю селян, решта то колгоспи чи радгоспи.

✧ **Під час американського** „дня незалежности" на американських дорогах згинуло протягом 102 годин 712 людей.

✧ **Велика буря навістила** Японію. В часі бурі згинуло близько 200 осіб.

✧ **Американський суд** засудив 24-річного Т. Болє на 20 років тюрми за примушення американського пілота пасажирського літака летіти до Куби. Болє повернувся з Куби до ЗДА й сам зголосився до поліції.

✧ **В підприємстві** „Дісней ленд" у Каліфорнії працює 11,000 осіб. Усі вони мусять стригти коротко волосся. Хто не відмовляється стригти волосся коротко, не має найменшого вигляду дістати там працю.

✧ **З уваги на можливість** захоплення повітряними піратами вищих урядовців Білого Дому, президент ЗДА Р. Ніксон дав доручення, щоб вони відбували всі службові подорожі військовими літаками.

✧ **Замінований** американськими кораблями північно-в'єтнамський порт Гайфон засипує поволі морський намул. Досі вже є намулу 9 стіп. Щоб його очистити до нормальної глибини — 26 стіп. — треба буде працювати два місяці.

✧ **Ізраїльський міністер** оборони М. Дян сказав делеґації монреальських жидів, що Франція, яка відмовлялася продати Ізраїлеві реактивні бойові літаки, продає різного роду зброю Єгиптові через Лібію.

✧ **Румунський дипломат** К. Дімітраческу, який був через чотири роки в румунській амбасаді в Тель Авів, мав повернутися до Румунії. Дімітраческу з Ізраїлю виїхав, але до Румунії не прибув. Його родина виїхала до Румунії перед ним.

11 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

13 серпня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 141

Брати, ви печать мого апостольства в Господі.

Моя оборона перед тими, що мене осуджують, така: чи не маємо власти їсти і пити? Чи не маємо власти жінку-сестру водити, як інші апостоли, брати Господні і Кифа? Або один я, і Варнава не маємо власти цього робити?

Хто служить коли при війську на власний кошт? Хто садить винницю і не їсть її плоду? Хто пасе стадо і не їсть молока від стада? Чи як чоловік це говорю?

Чи й Закон цього не каже? Бо написано в Законі Мойсеєвім: не зов'язуй рота волові, як молотить.

Чи про волів дбає Бог? Чи не говорить дійсно про нас? Бо про нас написано що в надії повинен орати, хто оре, а хто молотить, то в надії участи.

Коли ми сіяли вам духовне, чи велика річ, коли б ми ваше тілесне жали? Коли інші є учасниками власти над вами, чому радше не ми? Та ми не користали з тої власти, а все зносимо, щоб не ставляти якої перепони Євангелії Христовій.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 77

Сказав Господь таку притчу:

Тим то царство небесне подібне до одного царя, що хотів розрахуватися зі своїми слугами.

Коли ж почав обраховуватись, привели перед нього одного, що був винен десять тисяч талантів. А що він не мав з чого віддати, звелів його пан продати його, і жінку його, і дітей, і все, що він мав і віддати.

Тоді той слуга припав ниць перед ним і благав його, кажучи: „Господи, потерпи мені і все віддам тобі". І умилосердився пан над тим слугою, відпустив його і простив йому довг.

Як же вийшов той слуга, зустрів одного зі своїх товаришів, що був йому винен сто динарів. Він ухопив його і душив, кажучи:

„Віддай мені, що ти винен".

Припав йому до ніг товариш його, кажучи: „Потерпи мені й усе віддам тобі". Він же не хотів, а пішов і посадив його в темницю, поки віддасть довг.

Бачачи ж товариші його, що сталося, огірчились вельми, пішли та розказали своєму панові все.

Тоді пан призвав його і каже йому: „Слуго лукавий! Увесь довг я простив тобі, бо ти благав мене. Чи ж не слід було тобі змилуватися над твоїм товаришем, як я тебе помилував?" І прогнівився пан його і передав його мучителям, поки верне йому ввесь довг.

Так і Отець мій небесний учинить з вами, коли не простите кожен від сердець ваших своєму братові їх провин.

Новий диякон у Саскатуні

диякон Стефан Куривчак

Під час архиєрейської св. Літургії Преосв. Владика Андрей уділив чину диякона піддияконові Стефанові Куривчакові зі Саскатуну в церкві св. Ап. Петра і Павла в Канорі, Саск. у день празника, 12-го липня ц.р.

Довголітним бажанням дияка Стефана було служити Богові, але війна перекреслила ті, пляни й мрії. Диякон Стефан, через минулих сім років, у вільному часі, за поміччю декотрих священиків, пильно студіював потрібні предмети та приготовлявся до духовного життя.

По успішному іспиті одержав піддияконат у катедрі св. Юрія 9-го січня ц.р., в день св. Стефана.

Стефан Куривчак, син Василя та Юлії, народився 27-го грудня 1920 р. в селі Коростенко коло Хирова. Під час війни та по війні він жив у Берліні в Німеччині, відтак був у концентраційному таборі Бухенвальд, Касселі та Гребенштайн. Від 1952 р. працював у Бельгії. В 1954 р. приїхав до Саскатуну і від 1957 р. працює в Інституті Митрополита Андрія Шептицького.

Бажаємо новому дияконові многих Божих ласк та успіхів у праці на церковному полі.

Священики відходять до вічності

о. Василь Шумей

15-го липня ц.р. по довгій і тяжкій недузі, помер кол. канцлер Торонтського Апост. Екзархату і парох катедри св. Посафата в Торонті, а останньо парох у Тандер Бей, Онт. бл. п. о. Василь Шумей.

Тіло покійного перевезено до Саскачевану, де й похоронено його на цвинтарі у Вайт Сенд, близько могил його батьків.

* * *

о. АНДРІЙ СТАСЮК

О. Андрій Стасюк, син збаражської землі зі села Доброводи, учасник визвольних змагань, довголітний сотрудник і катехит в Тернополі, член консисторії апостольської Візитатури в Німеччині, а в ЗДА сотрудник і катехит при церкві та школі св. Миколай в Боффало, Н. Й.

Вічна їм пам'ять

Помер Преосв. Николай Михайло (Дудаш)

На Угорщині помер Преосв. Николай Михайло Дудаш, єпископ гайдудорозький, що був Владикою-ординарієм для українців на Мадярщині.

Покійний народився 27 жовтня 1902 р., вступив до монастиря оо. Василіян 10 січня 1921 р., а 8 вересня 1927 р. був рукоположений на священика. Гайдудорозький був єпископом був іменований 25 березня 1939 р.

Ближчі обставини хвороби та смерти покійного Владики невідомі.

В.Н.П.

Ще до 40-річчя БУКК

Святочне відзначення 40-річчя БУКК, що його влаштувала Єпархіяльна управа БУКК Едмонтонської єпархії, випало дуже величаво та імпозантно. Численна участь членів БУКК та гостей була найкращим доказом, що ідеї БУКК для них дорогі та близькі.

Ця величава імпреза вдалася лише й виключно завдяки співпраці багатьох членів нашої організації та наших прихильників, Всечесніших Отців Душпастирів та нашого Преосвященного Владики Кир Ніла.

Всім, що в якийнебудь спосіб причинилися до звеличання 40-річчя БУКК та допомогли в підготовці імпрези, в її переведенні, як також у різних справах після відбуття імпрези, складаю найщиріщу подяку та щире спасибі.

За Єпархіяльну управу БУКК
д-р М. Свігурович, голова

„О хто, хто Миколая любить"

На будівельний фонд церкви св. О. Миколая у полудневo-східньому Едмонтоні пожертвували:

П-і Анна Міськів з Ту Гилле 20 долярів; Одна особа з Едмонтону 100 долярів і ще одна особа з Едмонтону 100 долярів. Разом 220 долярів.

Дякуємо за жертви і просимо „нехай святий Миколай, на всякий час Вам помагає".

о. М. Дядьо, парох

ГОШІВ

д-р Т. Мацьків

Багато наших поселенців у Канаді побували в монастирі на Ясній Горі в Гошеві, біля Долини, або бодай чули про той монастир та чудотворний образ Богоматері. Протягом цілого літа українці з усіх сторін Галичини мандрували, пішком, їхали возами та поїздами на процу до Гошева.

Другий прихід совєтської армії в 1944 р. поклав край усім прощам, тимбільше, що чудотворну ікону з монастирської церкви перевезено в інше місце. За найновішими вістками, гошівська церква, стоїть незищена, але в ній ніхто не служить Богослужб, бо оо. василіяни з монастиря викинено.

Довідуємося, що кол. гошівський чернець о. М. Дярда ЧСВВ написав більшу книжку про Гошів, яка незабаром має вийти друком. Нижче друкуємо коротку історію гошівської церкви, монастиря та чудотворної ікони за статею, що появилася в журналі „Голос Христа Чоловіколюбця" в Бельгії.

— Ред.

* * *

З поміж численних монастирів Західної України чи не найбільшого розголосу і слави здобув собі в народі василіянський монастир і церква з чудотворною Іконою Богоматері в Гошеві.

Згідно з галицько-волинським літописом вже в 13-тім віці є згадка про монастир в Синевідську, куди заїхав був Хвалу Божу провадив галицький король Данило. А було то 1240 р. По Св. Іванськім монастирі, що згадується вже 1189 року за кн. Ярослава Осмомисла, це є другий монастир княжих часів. Вони оба належать до найстарших монастирів Західної України.

У 16-тім віці є вже згадка про монастир св. Успенія на Чорній Ділку, у підніжжю Ясної Гори в Гошеві. Мав його заснувати легендарний лицар того часу Кучулад, що аж з Тухольщини зайшов був в ті сторони. Він перший мав збудувати монастир 1570 р.

З початків церква і монастир були дерев'яні, тому часто падали жертвою вогнів та розбійничих нападів, як то й було на початку 1600 р., коли розбійницька ватага побила ченців і сплюндувала монастир.

До численних добродіїв монастиря вписаний також геть-man Іван Виговський під 1665 р., а найбільше йому прислужився Евстахій Шумлянський, батько св. Йосифа Шумлянського, що брав участь в освободженню Відня від Турків за польського короля Івана Собіського 1683 р. Він був там ранений і дві кулі з його ребра ще до 18 ст. висіли в церкві св. Юра у Львові. Евстахій Шумлянський тому вважається фундатором монастиря й церкви в Гошеві: посвоєчений з родиною Гошовських, власників Ясної Гори, збудував він монастир і церкву вже на горі, щоб забезпечити монастир і людей від нападів татар і турків, які аж два рази в роках 1670/680 напали на нього. Так він перетривав аж до 18-го віку, коли в його церкві знайшла приміщення чудотворна ікона Богоматері, що славилася вже чудами в Хороброві, а потім в Дунаєві, коло Бережан.

Ікону перевезено до Гошева за згодою Митрополита київсько-галицького Атанасія Шептицького, який, по канонічній перевірці, декретом з 11-го липня 1537 р. (його печатка збереглася на іконі) ствердив ікону чудотворною.

Величаві процесії супроводжали ікону з Поділля аж під Карпати, над ріку Свічу, а в них взяла участь майже вся Галицька волость.

Оба її власники українські шляхтичі Андрій Шугай і Микола Гошовський погодилися на перенесення ікони в монастирську церкву в Гошеві й дали їй там стале приміщення по чудах, яких вони оба дізнали в своїх домах.

Микола Гошовський був власником Гори і села Гошева і він записав Ясну Гору монастирові оо. Василіян на Хвалу Божу судовим декретом з 8-го жовтня 1758 р.

В навечерія Св. Преображення Господнього ікону приміщено на запрестольній стіні монастирської церкви і там вона зіставалася і славилася своїми чудами аж до пам'ятного 5-го серпня 1944 р., коли в наслідок воєнних подій і боїв на Горі мусіла залишити своє місце.

Ігумен Йосафат Ленкевич збудував дерев'яний монастир 1771 р., тобто рік перед окупацією Галичини Австрією 1772 р. Він тоді також відновив церкву.

Нову муровану церкву збудовано за ігумена Ю. Мокрицького 1834/42 років, за плянами архітекта Мозера, а муровані монастирські будинки і дзвіницю роках 1836/37 і згодом 1843 р.

Великий і милозвучний дзвін вагою 1500 кг. уфундував перегінський війт Юрій Петрашць, просячи ласк і дякуючи за всі блага, які він дізнав від чудотворної ікони. Ігумен Юліян Мокрицький збудував також муровану гостинницю на вісім просторих кімнат для прочан, глибокий колодязь коло церкви, а під горою зайний дім. Також справлено дорогу що вела на гору, посаджено дерева в саді, господарські будинки і млин над річкою Лужанкою. Зачате діло продовжували ігумени о. Я. Загайський і о. М. Мацієвський 1874-1875 р. О. М. Мацієвський помер 1885 р. Церкву розмалював маляр М. Яблонський і прикрасив щедро золоченим іконостасом.

Прочани почали чимраз частійше відвідувати Ясну Гору і її чудотворну ікону особливо на Свято св. Юра, Зелені Свята і Спаса і від того часу Гошів вибився на перше місце між відпустовими місцевостями галицької землі.

Прочани йшли і їхали навіть з далекої Гуцульщини, зеленої Буковини й Закарпаття.

Особливо на Зелені Свята красувалася Ясна Гора прекрасними строями селян, що з далеких гір, бескидських полонин, широких подільських ланів прийшли на процу поклонитися перед чудотворною іконою Богоматері і подякувати їй за всі дізнані ласки.

Теплі й погідні ночі сприяли тим прочанам, що не всі могли приміститися в гостинниці й церкві і тому спали на дворі, а зоряне небо й спів заколисували їх до сну.

Церква гомоніла народом, співи не змовкали, а дзвони були чути аж на Бескиди в ті незабутні відпустові дні на Ясній Горі. Люди тиснулися до церкви молитися, сповідатися, або бодай подивитися на ікону, про яку так багато чули.

Вони дякували своїми подарунками, які висіли на іконі Богоматері, а то були червоні коралі, золоті й срібні руки та ноги як вота, дорогі камені різного цьвіту, ланцюжки, годинники. Лямпи горіли там день і ніч, освічуючи все усміхнене лице Богоматері і її Сина.

Чудотворну ікону віделонювали для прочан підчас кожної врочистої Служби Божої.

З нагоди 200-річчя-річниці перенесення ікони на Ясну Гору в Гошеві відновлено ікону і церкву. Ікону прикрашено двома золотими коронами й дорогоцінними каменями та прибрано в нові шати, весною 1937 р.

Тоді також запроваджено електричне освітлення гори й монастиря та водотяги. Воду спроваджено трубами аж з ріки й доставлено її до всіх монастирських кімнат. Кошти відновн монастиря і церкви винесли аж пів мільйона польських золотих, на що зложилися жертви прочан і цілого українського народу, включно з еміграцією в Америці і Канаді.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ІЗРАЇЛЬСЬКІ „КІББУЦ-И"

Я впевнився, що всі наші прочани дістали свої валізи із великого літака „джамбо-джет-а" та що валізи навантажено на невеликі вози, що ними користуються носії валіз на летовищі, і ціла наша група пустилася йти з великої залі летовища, щоб бодай раз усі були на час. Зокрема трапилося то в Святій Землі. Воно троха й зрозуміле, бо кожний із прочан хотів побачити якнайбільше, затямити собі пам'ятні місця, зробити світлину й, очевидно, помолитися. Одначе наша проща мала досить точно укладений плян роз'їздів, ми мусіли додержуватися точно часу, щоб могти звидіти всі місця, приїхати на час на обід чи вечерю, а, що найважніше, водій автобусу працював стільки й тільки годин і, якщо його час праці кінчався, він повертався додому. Для нього відвідування Святих Місць було звичайною щоденною працею, з якої він жив. До того він був мусулманин і його наші Святі Місця не надто зворушували. Але наші прочане з того не здавали, чи не хотіли собі здавати справи й через те часто спізнювалися. Звідси й конечне було Джордкове „Сі є?". Якщо когось бракувало, то тоді звичайно я, Джордж, а часто ще й наш едмонтонський прочанин ц. Хмелик бігали різними закутками, заглядали до крамниць із пам'ятковими речами й звідти витягали наших прочан й провадили їх до автобуса. Як уже були всі, Джордж, для самого порядку, кликав ще раз „Сі є?", дістав відповідь, що

(продовження на стор. 7.)

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

„ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ БОГОСЛОВСЬКИХ ЧЕСНОТ: ВІРИ . . ."

о. Микола ДЯДЬО

Віра — то дорогоцінність.

Якби тебе хтось спитав: „Що ти маєш найдорожчого?" — чи ти відповівби без надуми, що найдорожчою для тебе є твоя свята віра? А саме такою повинна б бути твоя відповідь. Бо ніщо, що ти маєш, ні родина, ні приятелі, ні матеріяльні добра ні навіть твоє здоровля, про яке кажемо, що воно найдорожче, не має порівнання у вартості з твоєю християнською вірою.

Віра це підвалина нашого духового життя. Віра є тим, що дає значення твоєму теперішньому існуванню. Віра є твоїм паспортом до неба. Без віри добро і зло є пустими словами. Моральність без віри то справа вигоди; терпіння без віри то життєва катастрофа; самопожертва без віри то дурнота, а повносердечне самолюбство то найрозумнійша дорога, якою повинен іти чоловік.

Ми, що родилися в католицькій вірі і виховалися на засадах тієї віри, маємо нахил недоцінювати нашу віру. Тому, що ми ніколи не знали, як то жити без релігійних переконань (бо ми родилися і зросли в дусі християнізму), ми беремо нашу віру легко. Ми за мало дякуємо Богові за той найосновніший - підставовий дар. За мало скріплюємо нашу віру свідомими актами такими приміром як: „Вірю сильно й визнаю все те, що вчив Христос, що проповідали апостоли та що св. Католицька Церква подає до вірування; тому, що Ти, Господи, це обявив, а Ти є правда вічна й непомильна. У цій вірі та задля цієї віри хочу жити й умерти".

Ми буваємо навіть недбалими, щоб захоронити нашу віру й може часто виставляємо себе на небезпеку втратити нашу віру.

Чесноту віри ми дістали даром від Господа Бога, коли нас христили. Він дав нам її як спеціяльну спромогу, як надприродний дар вірити в Нього і Його слова. Віра як перша чеснота є глубоко закорінена в нашому серці. Надія і любов прийшли за нею, вона ж була першою. І тому і любов і надію лекше втратити, як віру, але і віру можна втратити, а якщо це станеться то лиш з нашої причини, а не тому, що вона не є сильно вкорінена. Віра то те останнє, що людина тратить, коли відходить від Бога!

Покуси проти віри.

Є неминучою річчю, що до нас приходитимуть покуси проти віри. Наш розум є ограничений і недосконалий. Зокрема то є правдивим, коли приходиться йому зустрічати труднощі, зв'язані з безмежністю Бога. Мурашка, якщо вона мала б розум, лекше зрозуміла б наш світ ніж ми люди можемо зрозуміти, чи лиш представити собі безмежного Бога.

Якщо віра була б збіркою ясних і зрозумілих правд і то все в згоді з людським знанням і досвідом, тоді віра не була б проблемою. Сказавши по правді, тоді не було б віри взагалі.

Вже саме слово каже, що віра то переконання чи довір'я до Божих правд на основі Божого авторитету, який обявив нам ті правди. Якщо віру можна б було доказувати, демонструвати, так як те, що проста лінія є найкоротшою віддалю між двома точками, то до цього не треба було б покликуватися на Божий авторитет; тоді не треба було б віри, бо факти були б ясні і зрозумілі. А тоді у вірі не було б заслуги і нагороди за неї.

Тому нам треба бути приготованими на те, що ми матимемо покуси проти віри. Але варта таки зразу зазначити, що розумові труднощі віруючого є нічим в порівнанні до труднощів, що їх має невіруючий. Є важною річчю, щоб ми не збільшували наших покус проти віри через прихильність до непотрібних небезпек. (Пр. оглядання непристойних фільмів, читання книжок, що поборюють віру, чи навчають чогось противного вірі і тп.). Легковаження таких справ може довести до послаблення а то й утрати віри.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★

найнижча ціна
найкраща
обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

★

М. Пасемко — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ПОВІДОМЛЕННЯ

БЮРО ДЛЯ ВИМІНИ ІНФОРМАЦІЙ ВІДНОСНО ЗБУТУ ЗБІЖЖЯ НА КОРМ ДЛЯ ХУДОБИ

Починаючи з днем 1 серпня 1972 р. Албертська збіжжева комісія відкриває Албертське бюро для виміни інформацій відносно збуту збіжжя на корм для худоби. Бюро буде служити зв'язком між продавцями та покупцями й буде складатися з координаційного осередку в Келгари та станціями по цілій провінції з такими числами телефонів:

Станції: Lethbridge	328-7721	Vermilion	853-3313
Calgary	269-1351	Edmonton	435-9841
Red Deer	346-2043	Fairview	835-2228

Заки ви зателефонуєте до найближчої станції, майбутній продавець та покупець повинні бути готові подати такі інформації: рід збіжжя, кілько бушлів є на продаж, згл. кілько потрібно, яку якостеву вагу та яку вогкість має збіжжя. Станція передає інформації до всіх можливих місцевих покупців, а, якщо потрібно, до покупців у других околицях. Бюро виміни інформацій не відповідає за ніякі дальші договорення після того, як нав'язано початковий зв'язок між продавцем та покупцем.

J. Channon, Chairman
Alberta Grain Commission
2nd Floor,
Agriculture Building, Edmonton

GOVERNMENT OF Alberta

Албертський прем'єр П. Логід в розмові з представником "Українських Вістей" о. мітратом М. Сопулном під час конференції багатокультурности.

МНОГОКУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА АЛБЕРТИ

ДРУГА КОНФЕРЕНЦІЯ НАЦІОНАЛЬНИХ (ЕТНІЧНИХ) ГРУП АЛБЕРТИ

(мс) Я вже згадував передше, що шість головних дискусійних тем конференції багатокультурности було розділено на 18 різних дискусійних груп, з яких кожна відтак предклала свої побажання чи резолюції. Хоч секрет а.р і пильно й точно записували всі побажання й пропозиції дискутантів, до резолюцій увійшли лише ті побажання, що в'язалися чи мали суттєве відношення до обговорюваної теми. І то добре, бо інакше конференція була б винесла кілька сотень резолюцій, з яких добрі три четверті були би нереальні. Очевидно, що деякі несуттєві побажання та резолюції виплавали вже із самих внесків („бріфів"), предкладених різними національними групами чи організаціями. М.ін. Асоціяція албертських індіян у свойому внескові („бріфі") старалася доказати, що албертські індіяне не є одною групою, а складаються бодай з десяти різних груп, які різняться між собою мовою, звичаями, національним одягом ітд. Одиноким лучником усіх індіян є те, що „вони всі були колись власниками землі в Алберті, які від них відібрав канадський уряд". Щоб зберегти давні індіянські культури усіх індіянських груп уряд повинен піддержувати окремо кожну індіянську групу (чи плем'я? мс), а не давати допомоги організації, яка об'єднує всіх тубільців („нейтівс").

Чеська організація пропонувала створити в більших містах спільний культурний осередок для всіх національних груп, де вони могли би влаштовувати свої культурні імпрези. То повинно би, поза навчанням мови різних національних груп, задовольнити культурні вимоги національних груп. Деякі учасники пропонували збереження різних пам'ятних місць, куди приїздили й де оселювалися перші поселенці з різних країн. Ще інший автор старається доказати у свойому внескові, що кожний мешканець Алберти повинен бути найперше канадцем, відтак албертцем, а щойно відтак турбуватися справою свойого національного походження. Автор мабуть не думав про те, що одне другому не противиться й добрий українець може бути й добрим канадцем і дуже добрим албертцем. Таких пропозицій, далеких, чи суттєво незв'язаних із обговорюваними темами було чимало й годі їх було всіх брати до уваги та оформлювати в резолюції. Зрештою вони виходили далеко поза рямці проєкту програми багатокультурно с т и. Але можна було й треба було зробити що іншого. А саме треба було узгіднити й зібрати в одну групу резолюції, що відносилися до одної із тем конференції, чого не зроблено. И це, на мою думку, є найбільшим недотягненням конференції. Кожна із 18-и дискусійних груп предклала окремо свої резолюції, яких у сумі вийшло понад 200. Якщо б групи, що обговорювали цю саму тему, були узгіднили свої резолюції, їх було б значно менше, бо деякі резолюції повторяються в різних дискусійних групах. То зовсім ясне, бо ці групи вели дискусії про ту саму справу.

Ще гірше мається справа із деякими суперечностями в резолюціях дискусійних груп, що відносяться до тої самої теми. Прим. справа слова „етнічний", яку заторкнув у свойому слові на відкритті конференції прем'єр П. Логід, не була остаточно вирішена. То'то не було сказано, чи це слово є правильне, чи воно, до певної міри, має принижуюче значення. Я вже згадував, що в ЗДА вживають на означення національної групи таки слова „національна" для всіх груп, включно з англійською. В Канаді вживають слова „етнічний" на означення всіх національних груп інших, як англійська та французька. Відносно того слова я чув різні думки. Дехто обстоював, що „етнічний" не має в собі нічого принижуючого ні образливого, а лише означає інше національне походження, як англійське чи французьке.

Інший учасник конференції настоював на тому, що слово „етнічний" є терміном, принижуючим для національних груп, поза англійською та французькою, й повинно бути заступлене словом „національний", що відносилося би до всіх канадців різного національного походження з англійським та французьким включно. Цеї справи конференція не вирішила. А мені здається, що то повинно було бути якраз одним із її головних завдань.

Таких речей можна в резолюціях підшукати більше. И тому, здається краще було б, якщо б було обмежено дещо дискусії в поодиноких групах, що обговорювали цю саму тему, а натомість дати нагоду учасникам груп, що дискутували цю саму тему, зійтися разом й узгіднити свої резолюції та, замість шістьох чи менше груп резолюцій до тої самої теми, предкласти одну групу резолюцій, узгіднену всіми дискусійними групами, які шукали розв'язки тої самої проблеми.

Очевидно, можна було зробити ще інакше. А саме з поодиноких груп вибрати бистрих та обзнайомлених зі справою дискутантів і з них утворити відтак спільну групу, яка була б узгіднила резолюції поодиноких груп, передискутувала ці питання чи резолюції, які не були одностайні й відтак уклала спільну резолюцію. Тоді вартість резолюцій була б значно більша й вони давали б ясніші відповіді та розв'язки на обговорювані теми.

Але конференція багатокультурности була лише другою з черги й певно, що тут мусіли бути деякі недотягнення, які можуть й повинні бути усунені на черговій конференції багатокультурности, яка певно за якийсь час відбудеться.

Як я вже зазначив передше, додатньою стороною цеї конференції було те, що всі пропозиції та побажання вийшли від представників поодиноких національних груп, а не від уряду, як то було на попередній конференції. Очевидно, що, легше укласти цілість програми багатокультурної політики, якщо її опрацьовує одна людина, чи радше одна група людей, як виготовити її на основі пропозицій та побажань усіх національних груп, як це було на другій конференції багатокультурности. Але на другій конференції представники всіх національних груп предклали свої побажання й пропозиції, які відтак, у формі кінцевих резолюцій, предкладено урядові для розгляду й, бодай частинно, до переведення в життя.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовлємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)

12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ПРОПОЗИЦІЇ

Що закликають студіювати наслідки занечищення та затруєння при зрубі дерева

Дост. Аллан А. Варрак, П.Аг., міністер земель та лісів бажає дістати оцінку, які є наслідки в затруєнні та занечищенні при збурі дерева в такий спосіб, як його тепер практикується в лісах у відділі Підгір'я Лісової округи Бореал і у відділі східних узбіч гір Лісової округи Суб-Альпіне в Албертi.

Йдеться про три ділянки, з яких кожна заслуговує на окреме дослідження та аналізу як частина вищезгаданої студії. Ці три ділянки є: (1) зразок і зруб дерева; (2) методи залісення та їх висліди (3) системи доріг. Кожна з цих трьох ділянок повинна бути перевірена особами, що є кваліфіковані до того, щоб оцінити, які наслідки мають способи господарення тою землею на довговічну продуктивність та користування землею для вирощування дерева, заводнення, плекання дикої звірини та використання тої околиці для розваг. Кінцевий звіт, що в ньому повинен бути результат дослідів із оцінкою теперішнього способу зрубу дерева та рекомендаціями для поправи повинен бути предкладений до 1 вересня 1972 р.

Албертський уряд є приготований нав'язати зв'язок для переведення студії із групою, складеною з кваліфікованих професіоналістів, що мають досвід у продукції дерева та лісовій економіці, заліснені, заводненні, плеканні дикої звірини та дозвіллі: або із якоюсь дорадчою фірмою, що має зв'язки з того роду особами.

Пропозиції мусять бути предкладені до 30 вересня 1972 р. і кожний зацікавлений цею справою, повинен нав'язати контакт із нижчепідписаним для одержання ближчих інформацій.

R. G. Steele,
Director of Forestry,
Department of Lands and Forests,
Natural Resources Building,
Edmonton, Alberta.

GOVERNMENT OF Alberta

Духобори в Канаді

Згідно повідомлення з м. Нелсону (Канада), уряд виніс постанову побудувати історичний центр-музей для духоборів, яких переважаюча більшість живе в цих околицях.

Федеральний уряд Канади виділив для цього 25,321 долярів. Музей буде уявляти з себе духоборський комунальний будинок, в якому будуть зібрані їх ручні знаряддя та меблі. Якщо поміж духоборами й канадським урядом і були непорозуміння, то все ж духобори внесли свій вклад у матеріяльне і духове життя Канади. Історичний центр-музей духоборів будується в м. Кастлері, навколо якого їх найбільше скупчено.

Хто ж такі духобори і як вони попали в Канаду?

Духобори виникли здебільшого під впливом вчення Л. Толстого. Жиючи раніш на Кавказі, духобори відмовлялись йти до війська і за це їхніх керівників посадили до в'язниць. З допомогою Л. Толстого і організації Квакерів, духобори були переселені в Канаду.

Л. Толстой, діставши гонорар в сумі 226,500 рублів, віддав повністю як допомогу на переселення духоборів у Канаду. Син Толстого, Сергій, супроводив їх туди. 1889 року в Канаду приїхало 7427 духоборів. Всі вони поселились у Британській Колумбії, де живуть і досі. В Росії вони займались хліборобством і цим самим займаються й тут. Делька частина їх живе в комунальних хатах, але більшість побудувала свої нові, добре обладнані будинки. Дотепер вони зберегли свої власні страви й одежу.

В час переселення керівником був Петро Веригін, і духобори вірили, що він зможе зупинити блискавицю та перетворити суницї у вишні. Тепер їхнім керівником є внук Петра Веригіна — Іван Веригін. Всі вони жили разом до 1902 р. А потім одна група відкололась, назвавши себе „синами свободи", а їхнім сучасним керівником є Степан Сорокін. Після того, як 7 років тому Степан Сорокін став їхнім керівником, число підпалів і терористичних дій значно зменшилось. Група „Синів свободи" їздила до СССР, де мала зустріч з офіційними чинниками, яким вони заявили, що „ми не можемо далі жити в Канаді як релігійна група". Спочатку уряд СССР хотів прийняти їх назад, але пізніше замовк. Напевно до них дійшли чутки про духоборські протести „синів свободи" в Канаді.

Духобори не мають ні церков, ані духовенства. На своїх зборах вони співають псальми. На стіл, накритий білою скатертю, кладуть звичайний хліб, кухоль з водою і сільничку: це є їхнім символом віри в позагробове життя.

Група „синів свободи" протягом останніх 50 років наробила досить клопоту урядові Британської Колумбії. Почавши з 1923 р., „сини свободи" підпалили 44 школи, шпиталі й 8 церков різних віровизнань, 22 своїх поселень і сотні хат, знищили 4 поштових відділи і 3 театри та декілька мостів.

Суддя у м. Нелсоні має досить неприємностей із „синами свободи". Він якось сказав, що „вони самі не знають, чому вони це роблять". На це „сини свободи" відповідають ось як: „Віз котиться з гори до низу, а ми пробуємо вставити палиці в колеса, щоб їх зупинити".

На їхню думку, вони не є матеріялістами і якщо щось невірно, то вони в ім'я Бога пробують це виправдати. Не маючи бажання віддавати і своїх дітей у школу, вони кажуть: „Що доброго у школах? Дерево повинно рости так швидко, як треба. Тоді навіщо ж прискорювати цей ріст?". Вони переконані, що знищення матеріяльних речей може спасти духове життя; тому й палять свої власні будинки. Ці дві групи поміж собою ніяк не можуть порозумітись. І „сини свободи" вже 6 разів підпалювали хату голови другої групи Івана Веригіна. Минулого року його хату підпалило 6 жінок, які потім танцювали навколо палаючої хати зовсім голі. За це були засуджені на 6 років тюрми. Одначе, це не пошкодило двом „синам свободи" підпалити хату керівника своєї групи С. Сорокіна кілька тижнів пізніше, як згоріла хата Івана Веригіна. І тут підпалювачі танцювали роздягнені наголо.

Третє покоління духоборів вже пристосовується до канадського життя і відмінно говорить англійською мовою.

—o—

Цінна знахідка в Києві

Часописи подають, що весною д.р. під час пробивання нової лінії метро відкрито в київській дільниці Поділ ряд дерев'яних будинків з 10-11 сторіччя, що добре збереглися.

Мешканці покинули ці доми під час несподіваної повені, залишаючи на місці багато щоденно вживаних речей. Води Дніпра протягом тисячі років нанесли так багато піску й глини, що сьогодні ці дерев'яні будинки з часів Київської Русі знаходяться на глибині 10 ярдів.

То така цінна знахідка для археології, що вирішено тимчасово припинити роботи при виконуванні тунелю на цьому відтинку й розпочато подібні археологічні дослідження.

Поділ був торговельною дільницею поблизу річної пристані на Дніпрі й займав площу в три рази більшу ніж розташована на взгір'ї княжа дільниця з палацом княгині св. Ольги та будинками бояр.

Українські вчені підкреслюють, що вперше протягом 150 років вдалося натрапити на таку цінну знахідку.

—o—

НА КАНАДСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТАХ 57% КАНАДЦІВ

В 1971-72-ому шкільному році на канадських університетах та в коледжах було 57% канадських професорів. 43% були професори не-канадці. З того було 20% американців, з яких 15.2% мали американське громадянство.

КОМЕНТАРІ

НЕ ДЛЯ ВСІХ ОДНАКОВА МІРА

СПРАВА БАГАТОКУЛЬТУРНОЇ ПОЛІТИКИ В КАНАДІ

Федеральний уряд та провінційні уряди, що започаткували політику багатокультурности для канадських громадян не-англійського і не-французького походження, говорять про неї так, ніби для всіх національних груп можна випрацювати однакову програму. Навіть деякі учасники недавньої конференції для справ багатокультурности в Едмонтоні у своїх підсумках чи пропозиціях подавали проєкти, що мали би бути спільні якщо не для всіх, то бодай для багатьох національних груп, вони й мали б задовольнити потреби й вимоги всіх національних (етнічних) груп Алберти. Тимчасом справа не є аж така проста, як може на перший погляд здаватися. Різниці виникають з політичного положення країн, звідки вони приїхали. Саме з уваги на їх походження треба поділити канадські меншини на три категорії та відповідно до того, опрацьовувати три різні програми в ділянці плекання їх рідних мов і культур.

До першої категорії треба зачислити ті національні групи, що приїхали з країн, які є суверенними державами, як німці, італійці, австрійці, португальці, індійці та інші. Їхні держави дбають про їх національну культуру, освіту, виховання, видають книги та часописи, що відповідають їх національним вимогам. Очевидно, канадські поселенці з цих країн заохочують вчити своїх дітей рідної мови та передати їм культуру своїх предків, але з допомогою їм приходять їхні батьківщини. Вони пришлють їм книжки, часописи, ноти для хорів ітд., якщо поселенці до них звернуться. Тому й їхні вимоги до урядових кіл у Канаді відносно невеликі: уможливити їм навчання рідної мови і плекання їхньої культури.

В дещо гіршому положенні є поселенці з комуністичних країн, що плекають національну культуру, уряди у великій мірі плекають національну культуру, турбуються вихованням і освітою молоді, хоч і в комуністичному дусі. Сюди належать канадські поселенці з Польщі, Румунії, Чехословаччини та Югославії. Правда вони мають чимало застережень щодо ідеології та напрямку виховання молоді, але все таки вони можуть користати з багатьох шкільних посібників, виданих у їхній батьківщині, різних культурних засобів тощо. Не зважаючи на це, вони матимуть дещо більші вимоги до канадських урядів, ніж попередня група, бо вони схочуть не лиш навчати своїх дітей рідної мови і плекати рідну культуру, але й доповнити чи виправити те, що, в системі навчання чи в формі плекання культури в їхніх батьківщинах, противиться їхнім національним почуванням.

Третю й останню категорію становлять поселенці з тих країн, які є під безпосередньою владою СССР, тобто т. зв. „самостійні республіки": Україна, Білорусь, Литва, Лотва й Естонія. Їхні батьківщини — поневолені совєтсько-російським режимом. Цей режим намагається знищити все, що є виявом самостійної національної думки, стопити окремі мови в совєтсько-російському кітлі і затерти сліди національних культур й традицій, а на їх місце ввести штучно створену совєтську культуру, якщо не чисто російську, то бодай інтернаціональну, отже спільну російсько-українсько-білоруську. Так чи інакше, ця політика означає знищення окремих народів, зокрема знищення українського і білоруського народів, а згодом теж інших. Очевидно, поселенці з цих країн стараються зберегти й плекати в Канаді та в інших країнах свого поселення свої національні культури й традиції, яким загрожує повний загин в їхніх батьківщинах. Саме тому ці національні групи мають найбільші вимоги й побажання до канадського уряду, щоб прийшов їм з допомогою не лиш щодо навчання рідної мови, але й щодо видавання шкільних посібників і взагалі щодо плекання і розвитку рідної культури й мистецтва, національного і по формі і по змісті. Того, може, не розуміють інколи представники інших національних груп у Канаді, які часто дивуються, чому українці мають так багато різних організацій, чому займаються видаванням шкільних посібників, чому займаються ділянками, про які іншим національним групам навіть і не снилося. Тому цей аспект нашої проблеми треба ясно підкреслювати у всіх наших зверненнях („бріф-ах") та в усіх дискусіях, зокрема з представниками уряду, які після належного з'ясування, часто таки виявляють зрозуміння для вимог українців.

Під час конференції з теперішнім албертським міністром для справ культури, молоді та розваг дост. Г. Шмідом, в якій брали участь представники кількох національних груп, делеґат німецької групи запитав, чому українці мають так багато вимог до уряду в справі плекання культури. Міністер, який добре визнається в політичному положенні України, підкреслив якраз повищі причини і сказав, що уряд їх розуміє та буде старатися піти назустріч побажанням українців поскільки, постільки дозволять йому на це фінансові засоби.

Здається, що й інші провінційні уряди та федеральний уряд виявлять належне зрозуміння для окремого положення української групи в Канаді, якщо ця справа буде їм належно з'ясована.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ✠ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✠ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ✠ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✠ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Інвестиційні цертифікати

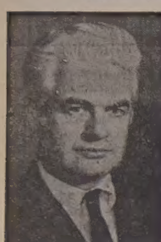

мейор Айвор Дент

27 жовтня 1969 р. міська рада авторизувала випущення інвестиційних цертифікатів міста Едмонтону, які випущено вперше на ринок 1 січня 1970 р. Протягом минулих двох і пів року в якому то часі інвестиційні цертифікати були в продажу на вільному ринкові, успіх цеї корисної інвестиції був надзвичайний.

Одною з перших цілей видачі цих цертифікатів було не лише дати громадянам Едмонтону нагоду зробити інвестиції в їх власному місті, але теж нагоду закупити короткореченцеві інвестиції, які принесуть добрий відсоток. Іншими словами сума $100.00 або більше може бути інвестована на такий сам відсоток, або може й дещо вищий, як платять інші інституції, що випускають інвестиційні цертифікати. Хоч висота відсотку хитається залежно від попиту, за інвестиціями на ринку, то, як випущено цертифікат з вазначенням, який він приносить відсоток, то цей відсоток є гарантований між умовинами продажу цертифікату.

Дальшою доброю прикметою інвестиційних цертифікатів є, очевидно, те, що цертифікати є короткореченцеві, а приносять такий самий відсоток, як довгореченцеві цертифікати. Цертифікати міста Едмонтону, що їх купується, можуть бути одно, дво, або трирічні. Переважаюча більшість однорічних цертифікатів приносить прибуток 6½%, а 7% дають дво-й трирічні цертифікати.

Дуже часто висувають питання „що станеться, якщо люде, що купили цертифікати, знайдуться в непредбачених фінансових труднощах й будуть мусіти дістати бодай частину грошей, інвестованих у цертифікатах?"

Хоч інвестиційні цертифікати міста Едмонтону не є продавані на те, щоб їх можна відкупити колинебудь, якщо лише хтось забажає їх позбутися, то на випадок чиєїсь смерти або інших непредбачених обставин місто відкупить цертифікати без ніяких труднощів.

Коли наші цертифікати були випущені перед двома й пів роками, кількість цертифікатів, які можна було випустити, не могла перевищати загальної суми пів мільйона долярів. Одначе вже протягом перших шести місяців випущені цертифікати були викуплені й тоді підвищено границю до одного мільйона долярів. Протягом року люде викупили цертифікати й на цю суму і міська рада підвищила знову границю, цим разом до п'яти мільйонів долярів й ця границя обов'язує й досі. До місяця червня цього року в цілому місто випустило цертифікатів на приблизно три й одну третю мільйона долярів. На цю суму склалися інвестиції двох тисяч вкладників, з яких чимало закупило цертифікатів на суму до 25,000 дол., тобто на суму, за яку дозволено купити цертифікати одному індивідуальному вкладникові.

До червня цього року місто відкупило цертифікатів на приблизну суму три четверті мільйона долярів, але багато з тих грошей інвестовано знову в цертифікати на сьогодні обов'язуючий відсоток, тобто 6½% та 7% на дальший рік, два чи три роки .

Дальшою дуже важною справою, яку варто собі затямити є те, що ці цертифікати є вартісні папери з гарантією й ви можете на них затягнути позичку в кожному банку, якщо б вам того було потрібно.

Є багато причини, чому ці інвестиційні цертифікати стали дуже популярними й люде радо їх купують. Не лише сама висота відсотків є приманчива, але вартість тих цертифікатів є оперта на доброму економічному положенні цілого міста Едмонтону. Щастям для Едмонтону є, відмінно від інших міст, що фінанси Едмонтону не опирається лише на одній індустрії. Між більшими галузями промисловості, що є основою економії нашого міста, є м. ін. рільництво, нафтова ропа та газ, виробництво різних товарів так у початковій стадії, як й кінцевій, адміністраційні бюра різних урядів, туристика та, постійно зростаючий, розвиток Північної Канади. Едмонтон став тепер великим розподільним та постачальним осередком для багатьох промислових підприємств, що постійно розвиваються крутом міста.

Кромі того є ще один дуже важний чинник, який впливає на те, що Едмонтон втішається дуже доброю славою, якщо йдеться про наш кредит, а це відбивається дуже ярко на спроможности дістати позичку для міста на світових ринках. Ми є одним з небагатьох міст американського континенту, що є власниками й самі провадимо підприємства громадського користування.

Тут включаються: наша електрівня, наша система розподілу електрики, наша власна телефонічна компанія та наша система доставки води до домів. Ці підприємства громадського користування представляють постійні многомільйонові інвестиції й цього року з них місто матиме приблизно шіснадцять мільйонів долярів прибутку до міської каси.

Й якраз через те, якщо ви вкладаєте ваші гроші в інвестиційні цертифікати міста Едмонтону, ви їх вкладаєте не лише в забезпечені вартісні папери й то на дуже добрий відсоток, але ви ще допомагаєте вашому містові засобляти його мешканців багатьома суттєвими послугами, які відтак приносять постійну користь усім мешканцям міста. Ці цертифікати є такі певні, як і певне й саме фінансове положення міста.

Цей надзвичайний відгук на випущення інвестиційних цертифікатів виявляє довір'я до будучого розвитку нашого міста. Інвестуючи гроші в Едмонтоні, ви допомагаєте будувати кращий Едмонтон. Тим самим ви забезпечуєте теж багато суттєвих послуг, таких конечних для вигоди і приємности всіх тих, що тут живуть і працюють. Іншими словами, ви як мешканці Едмонтону, маєте подвійну користь: перше ви маєте добру особисту інвестицію, а друге ви користаєте з постійних вигід та удосконалень, серед яких живе наша спільнота. Гроші, що ви їх дістаєте з капіталу, ви вкладаєте для доброго вжитку. Вони допомагають забезпечити дуже потрібний капітал для переведення різних програм для покращання загального положення міста. В такому місті, як Едмонтон, що буйно розвивається, ви будете користуватися щораз то більше різними послугами та вигодами, якщо ви вкладете свій капітал в майбутність цього міста.

Айвор Дент, мейор

СССР приготовляє черговий політ станції

Американські спеціялісти від міжплянетних польотів мають відомості, що СССР приготовляє вистріл черговоі 20-тонновоі міжплянетноі станції Салют, з якою відтак злучиться міжплянетне судно Союз. СССР переводив подібну спробу в 1971 р., але три космонавти, які поверталися з польоту на Землю, згинули в міжплянетному судні наслідком за низького тиснення повітря в кабіні міжплянетного судна.

У ПОШУКАХ ЗА ПРАЦЕЮ І ТОВАРИСТВОМ

ЗАЦІКАВЛЕННЯ КАНАДОЮ І ЕМІГРАЦІЙНИМ ЖИТТЯМ ЛЮДЕЙ

Тома КОБЗЕЙ

БІДНОМУ ВСЕ ВІТЕР В ОЧІ

повідка, яка каже: „Бідному все вітер в очі". Так воно було і в мене. Як тільки я оженився, то зараз того року, тобто 1913, в Канаді почалася велика господарська депресія. Настало безробіття, яке дуже погано відбивалося морально і матеріяльно на робітниках.

На другий рік, тобто 1914-го, ця депресія виросла ще більшою. Сотні тисяч робітників опинилися без праці. Ніяких запомогових організацій для робітників — тоді не було. Втратив робтник працю — або давай собі раду, як умієш, а як не вмієш, то гинь!

Я ще перед депресією був винаймив дім і віднаймав кімнату. У мене мешкало тоді близько 15 людей, переважно моїх краянів. Вони багато не заробляли, то й мені не платили багато.

Як настала депресія, то я зі своїм бизнесом, тобто з домом, знайшовся в дуже тяжкому положенні. Мої льокатори втратили працю іренту не платили. Мені треба було платити рент власникові дому, а грошей нема. Заплатити опал, світло, воду — нема чим. Прийшли з міста урядовці і закрили воду. Прийшли з електрівні і, як то кажуть „відрубали" світло. А як прийшла зима, тоді в мене стало подібно, як в одному віршику сказано: „У сверщика ні зеренця нема". Щастя було, що власник дому був людиною вирозумілою та й нас з хати не виганяв.

Голод всім нам заглядав в очі, бо ніхто в цілім домі не мав зложених стільки грошей, щоб цю депресію перебути. Невеличкі ощадності скоро вичерпалися, і всі стали перед великим питанням: Що буде далі і як далі жити?

Між усіми моїми льокаторами мій двоюрідний брат ще мав заощаджених 15 долярів. Він кожного дня брав усіх до китайського ресторану, де за 15 центів можна було самому брати їжу з полумиска, скільки хто хотів. Як усі вже понаїдалися, то рештки в своїх мисок забирали додому, і це мали потім на вечерю. Дехто ходив до готелю, де за 5 центів можна було дістати півлітри пива і на закуску взяти собі, скільки хто хотів — бисквітів.

Щоб огріти мешкання, то люди ходили з мішками на поля, де були вагони з вугіллям і таб збирали вугілля. Для підпалу витягали дерев'яні підпори, які потім розколювали на дрібні тріски. Світло і воду — навіч штудерно сполучували з головною лінією, а надень — розлучували. Були такі, що промишляли. Мій, наприклад, земляк вставав ранком і йшов в дільницю багачів і там — „збирав" пляшки з молоком і їх приносив до хати. Як тільки прийшла весна і настало літо — розлізлися мої земляки, хто зна куди.

„Загнали худобу й вівці до церкви"

(ОБРАЗОК ІЗ СОВЕТСЬКОЇ ДІЙСНОСТІ)

На початку червня 1972 р. група безбожних і антирелігійних пропагандистів львівського відділу напали на село Смільна, дрогобицького району, в якому церква ще була замкнена і якої душпастир обслуговував декілька сіл в околиці.

Злочинці вдерлися до церкви, і то в білий день, викинули з церкви всі церковні речі, а до церкви загнали худобу й овець.

Коли про це довідалися селяни, що саме тоді працювали в полі при обробці сіна, всі збіглися до села, щоб рятувати церкву.

Дійшло до сутички, а потім і до кровавої бійки. Провідника бандитів потрурбували таки здорово й ціла банда мусіла зі соромом втікати зі села. Ім'я ватажка розбійників знане всім дооколичнім селам, бо то не був його перший „подвиг".

Селяне оборонили церкву і її знова упорядкували. Та на другий день прийшла до села міліція й знову замкнула церкву.

На знак протесту всі селяни рад-госпу ім. „Прикарпаття", що включає села Смільна й Жданівка вийшли на страйк. Страйк був успішний. Через кілька днів всю худобу, між якою було багато дійних корів, перегнали до сусідних радгоспів.

Після трьох тижнів страйк ще не був закінчений, але є вигляди, що селяни справу виграють і церква буде відкрита.

Про той геройський вчинок в боротьбі нашого народу за права, які гарантує советська конституція і які сама советська влада так брутально ломить при помочі добре оплачуваних безбожників-дармоїдів, не було й, певно, не буде згадки ні в пресі ні в радіо.

Автор листа, що його тут ми передрукували просить, щоб закордонні часописи повідомили про те світ, яка то „свобода" панує в СССР.

З подивом клонимо голови перед нашими братами й сестрами, що так явно і з розиком для себе стають в обороні Бога. Вони в щоденному житті пам'ятають на слова Христа, що „хто визнає мене перед людьми, того визнаю я перед моїм небесним Отцем".

Наша Редакція дістала листа про події в селі Смільній, дрогобицького району, Львівської області, з проханням надрукувати його в нашій газеті. Лист найкраще ілюструє відносини в „країні свободи", якою є СССР, де є теж загарантовані права релігії. — Ред.

Жидівський емігрант із СССР

ОБОРОНЯЄ ЮРІЯ ШУХЕВИЧА

Авраам Шифрин, який в 1970 р. виїхав з Советського Союзу, де відбув 10 літ увязнення і заслання в концентраційному таборі, а тепер перебуває в Ізраїлі написав листа в обороні Юрія Шухевича, сина ген.-хор. Романа Шухевича-Чупринки, переклад якого подаємо:

„Люди! Ви, які живете в затишних квартирах, їсте три рази денно; ви, що не знаєте, що це є жах арешту і страждання за тих, які лишилися вдома — рідних і дітей; ви, які виявляєте своє обурення з приводу переслідувань Маноша Глазоса Анджелі Дейвіс — я хочу крикнути вам в обличчя: де ваше сумління?

„Ось в Советському Союзі знову арешти, знову замикають людей у тюрми, а ви й далі мовчите, а наші уряди бажають „добрих стосунків" з бандитами, які гноблять свій нарід в СССР. Ми ж бо не „встраваємо у внутрішні справи!" Це ж так вигідно! Хай тиснуть й вбивають чехів, мадярів, українців, евреїв й десятки інших народів — наше сумління спить. Адже ж всі ці Глазеси й Дейвіси можуть кричати і ви їх чуєте; до їх послуг преса й телевізія.

„А в Советському Союзі тільки що заарештовано мого друга — Юру Шухевича й він не може кричати, йому щільно замкнули уста!

„Ми сиділи з Юрою в одному концентраційному таборі й він перебув там цілих18 років. І ось він знову заарештований... Знову знущання над ріднею, знову діти без хліба...

„Весь ‚злочин' Українця Юри Шухевича в тому, що він син генерала Шухевича, який мужньо виступав проти поневолення Українців; весь ‚злочин' Юри в тому, що він любить свою Батьківщину —, а в Україні не можна бути Українцем. І ось Юра, після 18-ти років

(закінчення на 5 стор.)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВАСИЛЬ ГАВРИЛЯК В ЕДМОНТОНІ

В. ГАВРИШ

Велика й бурхлива демонстрація перед будинком управи міста проти мейора Василя Гавреляка закінчилася сим, що приклонники Гавреляка розігнали всіх демонстрантів, між якими було чимало університетських студентів та навіть професорів не-канадців, які навіть не мали права брати участи в міських виборах. Розігнані учасники демонстрації пробували відтак скаржити до суду міську поліцію, що вона не брала їх в оборону й дозволила приклонникам Гавреляка їх не лише розігнати, але навіть здорово потурбувати. Зокрема чіплялися вони тодішнього начальника міської поліції, кол. старшини Ар-Сі-Ем-Пі, який був дуже добрим поліцистом й держав порядок у місті. Йому закидали, що він дав наказ поліції не встрявати в бійку між демонстрантами й приклонниками Гавреляка, лише стояти з боку й, як уже комусь буде дуже прикро, тоді його боронити. Поліція справді так поступала, бо в бійку між демонстрантами та приклонниками Гавреляка не вмішувалася, лише не впустила демонстрантів до будинку управи міста, а, як вже когось з демонстрантів дуже турбували, тоді поліція відпроваджувала його до одного з міських автобусів, що стояли недалеко будинку управи міста й забирали демонстрантів, щоб їх відтак відвезти на університетську площу, звідки демонстранти розпочали свій похід під будинок управи міста.

Скаргу демонстрантів розглядав провінційний суддя („маджістрейт"), але він ствердив, що не було ніякої основи для скарги на поліцію, бо поліція не зробила нічого каригідного й поводила себе так, як звичайно, під час демонстрацій, повинна поводитися. Суддя не знайшов теж основи до якоїнебудь скарги на начальника поліції, що він занедбав чи не дав ніяких наказів, щоб перешкодити приклонникам Гавреляка турбувати демонстрантів та їх розганяти. У висліді слідства та переслухання суддя відкинув скаргу демонстрантів як безосновну.

Та приклонники Гавреляка не закінчили своєї діяльности на розбитті демонстрації. Вони в кілька днів відтак влаштували свою демонстрацію перед будинком провінційної легіслятури. Кількасот демонстрантів з відповідними таблицями та транспарентами маршувало з осередку міста головними вулицями під будинок парляменту. Там їх представники пішли до тодішнього албертського прем'єра Е. С. Менінга й домагалися від нього, щоб він забезпечив спокійне й мирне виконування обов'язків мейора Едмонтону Василя Гавреляка, який був правильно й легально вибраний мешканцями Едмонтону мейором міста. Демонстрація, на яку провідники демонстрації дістали дозвіл від поліції, відбулася спокійно й мирно. Поліція йшла попереду, по боках та позаду демонстрантів, щоб їх випадково хтось не зачіпав, але з демонстрантів зпід будинку міської управи не показався ніхто, бо вони дістали там доброго прочухана, а позатим не було нікого іншого, хто хотів би зачинати якусь авантуру.

Поруч демонстрантів ішли, а з боків приглядалися походові деякі цікаві, яких ніколи при таких нагодах не бракує, але з них ніхто ані не робив перешкод у поході, ані не зачіпав демонстрантів. Не пригадую собі точно, що тодішній прем'єр Менінг відповів провідникам демонстрації, але здається мені, що він запевнив їх, що поробить усі можливі старання, щоб того рода демонстрацій проти Гавреляка більше не було. Її дійсно відтак бурхливих демонстрацій проти Гавреляка вже не було, але зате було багато т.зв. шептаної пропаганди по місті, тобто противники Гавреляка пускали в обіг різні сплетні, щоб Гавреляка дискредитувати як мейора міста. Певно, що ці сплетні багато причинилися до того, що в багатьох едмонтонців Гавреляк втратив пошану та популярність, якою він тішився передтим майже в усіх едмонтонців й то відтак причинилося до його програної у федеральних виборах. Але на його працю в управі міста ся „шептана пропаганда" не мала ніякого впливу. Дехто з приятелів Гавреляка радив йому заскаржити одного чи другого автора та пропагатора сплетень до суду, але Гавреляк відмовлявся, бо вважав, що то було би нижче його чести з такими справами йти до суду й скаржити одного чи другого з едмонтонців, що є, остаточно, тими, про добро яких він повинен дбати.

Варто ще додати, що з тих кількох університетських професорів, які брали участь чи були може навіть спричинниками демонстрації проти Гавреляка, за кілька років не лишився на університеті ні один. Не знаю, чи вони самі покинули університет, чи їм хтось допоміг забратися звідси, але за кілька років з них уже не було на університеті нікого. Та по них залишалася ненависть за заїлість проти Гавреляка, яка подекуди покутує ще й сьогодні й яка відбилася відтак на його популярности в багатьох мешканців Едмонтону.

Демонстрація під будинком управи міста, деякі публічні накиди, а передусім шептана пропаганда спонукали Василя Гавреляка звернутися до прем'єра Алберти Е. С. Менінга, щоб він призначив окрему комісію, яка перевірила би його діловодство та його поведення й видала осуд, чи він, як мейор міста, поводить себе правильно, чи може в чомусь нарушив правила чи звичаї, які обов'язують мейора міста під час виконування його обов'язків. Дехто твердив, що токого слідства домагалися теж і противники Гавреляка. Може й домагалися, мені то невідоме. Але Гавреляк сам просив албертського прем'єра про таке слідство й прем'єр, йдучи назустріч проханню Гавреляка, призначив одноособовою ‚королівською комісією" суддю Албертського Найвищого суду який таке слідство й перевів.

Корисна акція українських студентів

Знову, цього літа українські студенти користаючи, з допомоги федерального уряду зформували новий проєкт під назвою „SUCH".

Цей проєкт є дослідувального характеру. Головною ціллю його, є зберегання українсько-канадських історичних пам'яток та збирання етнографічних матеріялів.

Ця акція охоплюватиме три степові провінції: Алберту, Саскачеван і Манітобу та має на меті затруднити дванадцять студентів. Проєкт провадиться з рамені Всеканадської урядової програми для студентів, O.F.Y. (Opport. for Youth).

Перши спроби одержати підтримку від уряду були відкинені, але, по довшій надумі, проєкт цей був принятий зі значним фінансовим обмеженням.

В скорому часі розідуться наші студенти в терен, та відвідуватимуть доми наших піонірів. Будуть провадити розмови, інтервю, записувати пісні та оповідання та збирати різні матеріяли та дані про життя та перші роки наших піонерів у Канаді.

Просимо всі українські громади приняти наших студентів щиро, та допомогти їм в цьому доброму та корисному ділу.

В степових провінціях працюватимуть такі студенти:

В терені: Девфин-Сифтон, Ман.: Петро Мельницький і Валентина Шевел; Сторнвей, Врокстон, Калдер, Кемсек, Саск.: Силвія Дмитрів і Лінда Вінтоник; Вакав, Принс Алберт, Мелфорт, Саск.: Зоря Киба і Враєн Замулинський; Ту Гиллс, Герри Гілл, Вілінґдон, Ендрю, Алберта: Долосер Лисейко, Віра Шевчик.

Інші праці: В Саскатуні: координаторка — Софія Лис, архівальна асистентка та частинно в терені: Джордія Герман.

Дослідживання Народних Домів у Банітобі, Саскачевані та Алберті: Денис Пігач та Михайло Корпесьо.

За студентську групу: Софія Лис, координаторка.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПЕРЕВІРКА ЗАКОНУ ПРО РОБІТНИЧЕ ВІДШКОДУВАННЯ

Установлено комітет, складений з вибраних представників Албертської леґіслятури, який має перевірити обов'язуючі в Алберті закони, що відносяться до дії закону про робітниче відшкодування.

Просимо про внески від зацікавлених груп, організацій та поодиноких осіб. Внески можуть бути писані ручно або на писальній машині, мусять бути підписані й їх треба вислати на адресу: The Chairman, Select Committee on Workmen's Compensation, Room 423, Legislative Building, Edmonton перед 28 серпня 1972.

Публічні переслухання відбудуться ранньою осінню, в місцях, у днях та в часі, що будуть проголошені пізніше. Всі ті, що предкладуть внески, дістануть запрошення явитися перед комітетом для публічного переслухання.
Після закінчення перевірки комітет запропонує такі пропозиції відносно закону про робітниче відшкодування, які вважатиме за відповідні.

Honourable Dr. A. E. Hohol, Chairman,
Select Committee on
Workmen's Compensation,
Room 423, Legislative Building,
EDMONTON, Alberta.

Government of ALBERTA

День матері в Суррі, Б. К.

ПАРАФІЯ ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО ХРЕСТА

14-го травня парафія Воздвиження Ч. Хреста відсвяткувала пам'ятний день.

Це був матірний день. Почалося торжество о год. 10 рано св. Літургією. Двападцять дітей приняли перше св. Причастя. Була то велика радість для цієї новоснованої парафії.

При вході до церкви всі матері дістали квітку-корсаж. Св. Літургію служив новопризначений парох о. Іван Кратко. Церква була заповнена парафіянами й гістьми.

Після богослужби попросив о. парох всіх до парафіяльної залі, де відбувся спільний сніданок, який приготовили мужчини парафії.

По сніданку діти рідної школи деклямували вірші, співали пісеньки, і гарно танцювали українські танки. Все те під проводом п-и Лінди Котелко.

Ця нова парафія зорганізувала 35-ро дітей в українській школі. Навчання відбувалося щосуботи. Навчали о. І. Кратко, п-і Юлія Шестака, Беті Павлів і Єлена Островерха.

До Вівтарної дружини належить 18 хлопців. Два з них а саме: Петро Базавскі і Методій Островерха дістали від о. пароха трофеї за пильну услугу при престолі.

Пошановано також три матері. Квіти й дарунки вручено: п-і Катерині Косик, яка вишивала обруси на головний престіл і придбала багато інших речей для церкви, п-і Анні Кратко, яка виховала сина, що нині як священик служить Богові й людям і п-і Марії Василик, як найстаршій, бо 91 літній матері.

Як офіційна частина скінчилася, то ще багато людей остало в залі і при співах українських пісень приємно проводили час.

Файделиті, Алберта: – золотий подружий ювілей п-ва Стойків

Володимир і Марія СТОЙКО

В суботу, 13 травня 1972 р. відбулося в нас велике родинне й парафіяльне свято — золотий ювілей п-ва Володимира і Марії Стойків.

Володимир Стойко приїхав до Канади 7-го травня 1927 р. із села Домаморич, пов. Тернопіль, Західна Україна. Дружина Марія, з дому Загородна, приїхала 7-го вересня, 1929 р. з того самого села. Повінчав їх о. Гірка 1922 р. в рідному краю, в селі Домаморич, в церкві Успіння Божої Матері.

З початку, Володимир осів у Саскачевані, а тому що був дуже добрим і талантовитим будівничим, всюди кликали його до будови церков, іконостасів, престолів, кивотів, народних домів та інших будинків. Він збудував у Саскачевані церкву в Приймові-Вонда, Ростерн - Гучковський; Ростерн Танаска і Кадворт. У Ростерн Танаска вирізьбив він теж прегарний іконостас, — а кілько домів він збудував, то годі сказати навіть приблизно.

З Саскачевану він переселився з родиною до Алберти й тут осів в околиці Файделиті. 1953 р. він збудував церкву у Файделиті й викінчив її гарно, вирізьбивши для неї прегарний іконостас, престіл, кивот та вигідні лавки. Збудував теж нову церкву в Іннісфрі XI ренч. Побудував бані на церкві у Ллодмінстер і Менвил. В часі будови церкви у Дервенті дуже багато праці вложив, й то дуже корисної, при викінчуванні середини й церкви ззовні.

Ювілят приніс зі собою ще з краю теж дяківські здібності й тут від самого початку аж до тепер, він співає як дяк по різних церквах. Тепер є постійним дяком у Файделиті, Ллойдмінстер і Вермільйон. Особливо дбає ювілят про парафію в Файделиті. Він там довголітним головою церковного комітету, а навіть тепер, коли передав провід молодшим, ще дальше щиро віддано дбає про нашу церкву, для якої не жалував і не жалує ніяких трудів. Уся гарна церковна будівля то його безкорисна жертва на Божу Славу. При тім належить згадати і про те, що хата п-ва ювілятів була гостинною хатою для всіх священиків, що обслуговували цю парафію. Там вони ночували, п-во Стойко їх щиро вітали й гостили. До тих щасливих священиків належали пок. о. А. Винник ЧСВВ та другі оо. Василіяни, що там приїздили та о. декан Ів. Черкавський, кол. парох Файделиті.

Ювілят був вояком Української Галицької армії є щирим відданим українським патріотом і таким духом сповнена вся його родина. Бог поблагословив ювілятів 6-ма діточками: — чотири сини і дві доньки: Стефан — Файделиті; Володимир мол. — Верміліон; Василь — Едмонтон; Никола — Верміліон;, Анна Бабин — Ллойдминстер і Геня Мельничук — Едмонтон. До них треба дочислити ще 17 внуків. Ціла родина є глибоко релігійна й щиро привязана до своєї Церкви та свого народу.

В сам день ювілею, в суботу, 13-го травня 1972 р. о. парох Б. Лисак, о. декан І. Черкавський і о. Р. Стародуб відслужили в церкві св. Йоана Богослова в Файделиті, Молебень до Божої Матері і уділили ювілятам церковного благословення з приводу 50-річного ювілею їхнього подружжя. Дякували трьох дяків товаришів по званю ювілята — Павло Кіт, з Мирнам, Г. Гулаєць з Дервенту і Ф. Бабин, кол. дяк з Дервенту. Парафіян і гостей зібралася повна церква.

Вечором відбувся бенкет у Елкс Галі в Вермільйон. Господарем бенкету був п. Г. Гулаєць, — котрий гарно перевів усю програму бенкету. Молитву проказав о. парох. Відтак промовляли; о. парох Б. Лисак, який склав ювілятам щире побажання і передав благословення від Святійшого Отця Павла VI. Гість о. декан І. Черкавський згадав про жертвений труд та працю ювілятів для церкви і народу. Від парафії склав побажання й передав дарунок п. П. Стельмасчук; - від відділу ЛУКЖ зложила привіт і передала дарунок п-і Б. Яцула. Стефан Бабин, зять ювілятів відчитав телеграми й листи від провінційних і федеральних достойників — від як — прем'єр П. Трюдо, Р. Стенфілд, губернатор Ґ. МекЮвен, посол Д. Мазанкавський, прем'єр П. Логід, генеральний губернатор Р. Міченер, Е. Купер, Сестри Дольорети і інших. Дуже гарно сказав слово в рідній мові від внуків і вручив дарунок — внук Л. Стойко. Від дітей і гостей одержали наші ювіляти численні і гарні дарунки. А 17 внуків привітали ювілятів 17-ма прекрасними живими рожами.

Ювілят від імені дружини у щирих словах подякував передусім Всевишньому Богові за всі ласки та опіку за минулих 50 років подружого життя, за велику честь, якої вони „доступили того дня, що діти й внуки положили так багато праці, щоб цей день їм уприемнити; священикам, що так гарно послужили і уділили благословення, гостям-приятелям, що своєю присутністю вшанували цей незабутний день золотого подружого ювілею.

Настрій під час цеї врочистости був дуже піднесений. Заля була переповнена, а це тому, що наші ювіляти широко знані у нашій околиці. Їх люблять за їхню щирість і доброту, — й тому прийшло багато гостей, щоб їх привітати з нагоди так гарного і рідкого свята.

По бенкеті відбулася під звуки гарної оркестри п. В. Зварича, танцювальна забава. Всі гості гарно забавлялися до пізної ночі.

На „Українські Вісті" із цієї нагоди передано 25.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а ювілятам бажаємо ще багато милих літ прожити.

Присутний

БЛ. П. СЕСТРА МАРІЯ ПЕТРИШИН ЗГРОМАДЖЕННЯ СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА В САСКАТУНІ

ВІДІЙШЛА У ВІЧНІСТЬ

бл. п. сестра Марія Петришин

Бл. п. сестра Марія Петришин, відійшла у вічність в середу, 7-го червня перед полуднем в місцевій лічниці св. Павла, прийнявши Тайну Єлеєпомазання з рук о. ігумена М. Кучмяка ЧНІ.

При смерті бл. п. сестри Марії була настоятелька Згромадження Св. Йосифа в Саскатуні сестра Теодора, Сестра Маргарета й адміністраторка Дому св. Йосифа п-а Олена Гунчак.

Похоронні обряди відслужено в каплиці Дому св. Йосифа і в катедральному храмі св. Юрія, звідки, відпроваджено тлінні останки покійної на місцевий цвинтар і там їх похоронено на вічний спочинок.

Бл. п. Сестра Марія народилася 25-го квітня 1903 р. в Цеблові коло Белза, повіт Сокаль, де саме був новіціят Згромадження Святого Йосифа Обручника. Від раннього дитинства Сестра Марія з великим зацікавленням приглядалася тихому, трудолюбному чернечому життi, а вже від чотирнадцятого року життя стала забігати до Згромадження на спільні молитви Сестер.

1923 р. був переломовим роком у житті покійної Сестри Марії, бо того року, 24-го серпня вона вступила до монастиря, а рік пізніше 1924 р. в Цеблові відбулися облечини, які з доручення Преосвящ. Йосафата Коциловського довершив о. Бульс ЧНІ. Ревна в молитві, жертвенна в праці новичка Марія, наполегли в о приготовляється до прийняття вічних обітів. У Празник Христа Чоловіколюбця, 9 липня 1926 р. склала вона перші обіти, а в той-же сам Празник у 1932 р. склала вічні обіти.

Велика частина життя Сестри Марії після вічних обітів, була присвячена вихованню маленьких дітей. Працювала вона в передшкіллю в Журавицях коло Перемишля, в місті Яворові, Потеличу в Карпатах у Висоцьку Нижнім, а в 1942 р. провадила в Любачеві сиротинець.

Роки 1944-45 приносять великий удар цілому Згромадженню. Покійна сестра Марія разом із чотирма сестрами Згромадження вигнані з Любачева знаходять приміщення при церкві св. Норберта в Кракові. Одначе й тут довго не задержуються, бо резиденцію при церкві Св. Норберта забирають оо. Салезіяне, а сестри Св. Йосифа, змушені обставинами, приміщуються в домі римо-католицьких Сестер Клярисок у Кракові.

Метка й працьовита с. Марія скоро орієнтується в нових обставинах, закінчує курс мед-сестри і продовжує свою працю над дітьми вже як мед-сестра в дитячому шпиталі.

1962 р. приносить черговy основну зміну в житті покійної Сестри Марії. 8 лютого того ж року, за старанням Преосвященного Кир Андрея, Саскатунського Владики, Сестра Марія приїхала до Саскатуну. В Саскатуні Сестра Марія неначе віднаходить себе. Повна життєрадости спільно із сестрами Св. Йосифа Обручника, які приїхали рік передше до Саскатуну, вона працює над закріпленням нової станиці Згромадження, першої поза межами рідних земель, та стає до праці для потреб рідних громад і рідної Церкви. У вільний час від зайнять в Згромадженню Сестра Марія зимовою порою шила священичі ризи, церковні обруси, а робила то з незвичайним вмінням. Літньою порою вона виїздила на катхизації, які перевела в Геффорд, Кадворт, Гамболт, Мелфорт і Тедмор.

1965 р. Сестри св. Йосифа Обручника перейшли до Дому св. Йосифа для старших віком і згодом перебрали Дім під свою управу. Як при кожній праці, так і тут Сестра Марія працює при старших і немічних з великою посвятою і відданістю. Вона стає неначе душею Дому, для всіх услужна, кожному бажає допомогти, кожного хто ввійде у Дім вгостити, прийняти. А що любила співати, а передусім церковний спів, вона при кожній нагоді, вміла об'єднати кругом себе охочих співати й тоді дім св. Йосифа наповнявся рідною піснею. Провід у співі Сестри Марії був замітний при всіх Богослужбах в каплиці Дому. Каплиця Дому св. Йосифа так ніби й належала Сестрі Марії, там вона забігала в кожну вільну хвилину і з особливою дбайливістю дбала про її прикрасу й чистоту.

Відмітивши життєвий шлях покійної с. Марії у проповіді під час похоронних Богослужень, о. проповідник сказав „коли б мене хто поспитав, що то є святість, я в повному переконанні відповівби — святість — то життя покійної Сестри Марії" — і кожний з нас, що мали нагоду знати і перебувати з Сестрою Марією, може те саме повторити. Цілковите самовідречення, праця, співчуття а навіть усміх і пісня, те все було призначене для других, для ближнього, щоб допомогти, щоб влегшити другому життя й життєві труднощі, болі, — то було девізою життя покійної Сестри Марії.

Сестра Марія свою смерть зустріла після довгої і тяжкої недуги. Зустріла її вповні приготована і вповні свідома її приходу, підпорядкувавшись цілковито Божій волі.

Заупокійну Богослужбу, парастас, відслужило понад двадцять священиків з Преосвященним Кир Андреєм вечером, 8-го червня в каплиці Дому св. Йосифа та вірними, які вщерть виповнили каплицю, коридор та входову вітальню Дому. — В товариській розмові Сестра Марія декілька разів говорила, що дуже любить як священики співають заупокійні Богослуження, любить надусе як „ціла церква" співає молитовні пісні. Можливо згадуючи про це с. Марія мріяла про такий спів під час її власного похорону. І це здійснилося завдяки збігові обставин, бо саме у днях смерти похоронних відправ священики Саскатунської єпархії відбували в Саскатуні свої духовні вправи і тому їм було можливо взяти численно участь в похоронних обрядах. Після Богослуження, програмовий комітет пань при Домі Св. Йосифа угостив всіх учасників перекускою.

Похорон покійної Сестри Марії був у п'ятницю, 9 червня, з катедрального храму св. Юрія в Саскатуні. Ранком того дня Преосвящ. Кир Андрей, о. ігумен М. Кучмяк ЧНІ, о. В. Фляк і о. Р. Гоменко стали до торжественної заупокійної Богослужби. Їм співслужили як і на парастасі в Домі св. Йосифа понад двадцять священиків і вірні, які того дня виповнили вщерть катедральний храм і дуже численно приступили до Найсв. Тайн. Після Євангелії, прощальне слово виголосив о. В. Фляк, а Преосвящ. Кир Андрей прощав покійну Сестру Марію від священиків і Єпархії при кінці Богослуження. Після того з великим зворушенням, вклав до домовини покійної Сестри, грудку рідної землі, яку покійна привезла зі собою й передала Владиці.

Після традиційного у нашому обряді „послідного цілування" з під катедрального храму потяглася довга жалібна процесія авт, від-

(закінчення на стор. 7.)

Жидівський еміґрант

(закінчення з 4 стор.)

вязниці — знову увязний!

„Він мовчить, його не почути. Але, я, еврей, гордий з того, що я націоналіст звертаюся до вас, люди вільного світу: поможіть Юрі Шухевичеві, вимагайте, щоб советські власті його звільнили".

18 квітня 1972 р.

Лист Авраама Шифрина в англійській мові дістали редакції поважніших газет різних країн.

Проф. СОЛТИСА Богдана, колишнього директора

KATHY & ED'S ROOFING

Переробляємо та направляємо дахи

ДАЄМО КЕДРОВІ ҐОНТИ ТА ПОКРИВАЄМО ДАХИ НА ҐЕРЕДЖАХ

Для кого ми вже раз працювали, той кликатиме нас постійно

— ОЦІНКИ та ІНФОРМАЦІЇ ДАРОМ —

Найнижчі ЦІНИ в Едмонтоні

ТЕЛЕФОНУЙТЕ до нас в кожній порі дня

Тел.: 454-5966

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ЗГОЛОШЕННЯ НА ПРОЩУ ВРАЗ ІЗ ЗАДАТКОМ 200.00 ДОЛ. ПРИЙМАЄМО ДО КІНЦЯ СЕРПНЯ

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

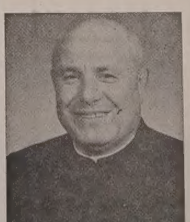

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Росксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,372 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:

ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

Вісті з Едмонтону

ВІДВІДИНИ ПРЕСВ. ВАСИЛЯ (ВЕЛИЧКОВСЬКОГО) В ЕДМОНТОНІ

Як уже було проголошено в „Українських Вістях", до Едмонтону прибуде в відвідини Преосв. Василь (Величковський), який недавно прибув до Канади, після звільнення з совєтської тюрми.

Преосв. Василь відслужить торжественну Архиєрейську св. Літургію в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні, в неділю, 3 вересня.

На честь Преосв. Владики відбудеться в п'ятницю, 8 червня святочний бенкет в едмонтонському готелі Шато Лікомб. Для вшанування Преосв. Владики створено окремий комітет, до очолення котрого Преосв. Владика Кир Ніл (Саварин) попросив д-ра М. Снігуровича.

На зборах представників едмонтонських священиків та українських організацій, що відбулися в середу, 26 липня в резиденції катедральної парафії встановлено почесний комітет, загальний комітет та діловий комітет, який має зайнятися підготовкою бенкету та прийняття Преосв. Василя (Величковського).

До почесного комітету належать: Преосв. Кир Ніл, о. митрат В. Лаба, о. митрат М. Сопуляк, о. Ю. Ковальський, о. В. Тарнавський, о. В. Сорока ЧСВВ, о. Я. Федуник, о. М. Дядьо, о. В. Волошин, о. Р. Ганкевич та о. Б. Снігурович.

До загального комітету належать: д-р М. Снігурович, о. Б. Снігурович, п. інж. М. Бойко, д-р В. Гирак, п. М. Наконечний, п. М . Сус, п. П. Дацьків, п-і М. Паїк, п-і Л. Свобода, п-і А. Прийма, п-і М. Пастушенко, п-і М. Поренчук, адв. П. Саварин, п. Р. Осташевський, п. інж. В. Кунда, п. Я. Цвікілевич, п. Я. Росляк, д-р Я. Онуферко, п-і Г. Блавацька, п. А. Брода, п. інж. З. Васараб, п. І. Козяк, п-і Н. Кулеба, п. М. Прокоп, п-і С. Яніцька, п. О. Черкавський, п. Г. Сірман, д-р С. Манастирський, д-р А. Мартинюк, п. Г. Порохівник.

Діловий комітет: д-р М. Снігурович — голова, о. Б. Снігурович — перший секретар, п. М. Наконечний — другий секретар; п. інж. З. Васараб, п-і М. Пастушенко, д-р А. Мартинюк; імпрезовий комітет: д-р В. Гирак, д-р С. Манастирський, п-і А. Прийма, п. А. Брода; фінансовий комітет: п. М. Сус, п. інж. М. Бойко, п. Я. Костів, п. Я. Цвікілевич; в день Архиєрейської св. Літургії під всіми едмонтонськими церквами будуть чі плати пропам'ятні стяжки (тези). Тим займеться комітет в такому складі: п-і М. Поренчук, п. А. Брода, п. М. Наконечний, п. Я. Костів, д-р С. Манастирський; пропагандою за участю молоді в прийнятті Преосвящ. Кир Василя приобіцяли зайнятися п. адв. П. Саварин, п. П. Дацьків та п-і Л. Слобода.

З уваги на те, що чистий прибуток із бенкету буде переданий як дар Преосв. Кир Василеві, квитки на бенкет будуть по 10.00 дол. Квитки на бенкет можна буде набути в представників поодиноких парафій або в членів фінансового комітету.

З уваги на те, що я буду до 25 серпня на літньому відпочинку, в справах підготовки бенкету мене заступають: о. Б. Снігурович та о. митрат М. Сопуляк.

д-р М. Снігурович

Ювілейний баль

(нц) Пластова Станиця в Едмонтоні, під проводом палевого комітету на чолі з пл. сен. С. Скрипник , улаштовує ювілейний баль в суботу, 14 жовтня ц.р., з нагоди 60-річчя Українського Пласту.

У балі візьмуть участь достойні гості — члени Албертського уряду та міської управи, як теж почесні представники українських організацій.

Пластовий ювілейний баль відбудеться в готелі „Шато ла-Комб", під час балу буде виведена хореографічна сцена з пластового життя в постакові кол. пластунки Наталки Добролік-Маївської та виступ чоловічого ансамблю під проводом Михайла Свистуна.

Талановитий і вишколений співак і диригент п. М. Свистун зорганізував ансамбль із співаків-хористів і солістів, П. Свистун започаткував свою співацьку кар'єру ще у львівській гімназії в студентському хорі. Тоді він запізнався з музичним світом й запалився любов'ю до української пісні. Виїхавши на еміграцію, включився у музичну групу під назвою „Мери-мен", яка співала для американської армії. Опісля став хористом хору „Сурма", а відтак хористом і солістом хору „Ватра". В Торонто, Канада, п. Свистун співпрацював з проф. Л. Турневичем при хорі „Прометей", в якому був теж солістом. Сольоспіви п. Свистуна збагачували не один концерт українських організацій міста Торонта в 54-55 рр. Його сольоспів відомий теж із платівок, що й досі ще дуже популярні. В місті Едмонтоні п. Свистун знаний як диригент і соліст та керівник чоловічого ансамблю. П. Свистун гордиться своїми співаками ансамблю, бо вони одні з кращих хористів-співаків, які люблять і розуміють спів. Чоловічий ансамбль існує щойно рік, але добре відомий із співу Служби Божої по українських церквах та під час вінчань.

У склад ансамблю входять такі співаки, баси: Антін Моргардт хорист і соліст багатьох хорів ще в Україні, на еміграції й у Канаді; Орест Юсипчук, і Юліян Козяк; баритони соліст Юрій Климкович і Майк Гаврилечко; другі тенора — д-р Віктор Байрак і Тарас Слабий; Перші тенори: соліст Любомир Пастушенко, Орест Цинцар і соліст та керівник ансамблю Михайло Свистун.

Виступ хорового ансамблю під проводом п. М. Свистуна певно причиниться до збагачення програми Пластового балу. Балевий комітет запрошує всю молодь та все українське громадянство взяти участь у пластовому балі з нагоди 60-річчя „Пласту".

Квитки вступу можна набути від комітетових: С. Скрипник 484-4765, С. Трильовська 434-6747, О. Крайківська 479-6580, М. Лишак 452-2885, панни Д. Порохівник 474-0563, О. Манастирська 454-6995, Н. Цинцар 474-0846.

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

Поширення Українських курсів на Албертському університеті

Відділ слов'янських мов Албертського університету недавно опублікував брошуру з англійській і українській мовах, щоб поінформувати зацікавлених розвитком студій з української мови та літератури про ті українські курси, які він запланував на 1972-73 академічний рік.

Починаючи з вересня 1972 року, Відділ слов'янських мов запроваджує широку програму, яка охоплює собою всі ділянки українського мовознавства і є розрахована на те, щоб давати належну підготовку учителям української мови, спеціялістам, які бажають присвятитися славістичній науці, а також усім зацікавленим будь-якими іншими ділянками української мови і літератури.

Відділ під проводом свого голови д-ра Г. Шаршмідта та в складі трьох професорів, д-ра О. Зусевського, Т. Р. Картотона і Б. Медвідського, висловлює гордість з того, що його українська програма, як кількістю курсів, так і їхньою якістю, перевищує всі подібні програми на цьому континенті. В порозумінні з представниками української спільноти та адміністрацією університету, славістичний відділ запровадив цілий ряд нових курсів, як от курси з української радянської літератури, з еміграційної літератури, з історії української літературної мови, чотири курси, темою яких будуть чотири найвидатніші класики модерної української літератури, Шевченкові, Франкові, Л. Українці і М. Коцюбинському, а далі курс, присвячений протиставно-порівняльній аналізі української та англійської мов, курси з фонетики української мови, з морфології й синтаксиси, разом 25 різних курсів, крім того ще й 7 курсів східнослов'янських літератур і мов, що мають тісний зв'язок із вивченням української мови й літератури.

Брошура подає теж відомості про два курси з української історії, а саме виникнення новітньої України та новітня її історія. Ці курси вестиме проф. д-р Іван Лисяк-Рудницький.

У зв'язку з цими курсами перед українською організованою спільнотою стоїть велике завдання: повести заряд же широку акцію, щоб всі ці курси утримати, а в майбутньому ще й розбудувати. Це завдання — невідкладне.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

БАТУРИН

Історична повість (42)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Вертайтеся!»

— — — — — — — — — —

Може дяком і побачив свою важку похибку, може й рад би вернутись але це неможливо. Йому остається одна тільки дорога, продиратись дальше, через ріку, в поля, ген — ген, може аж на Січ.

Пробивається.

А між тим ворог вдирається на замок. По камінню, по трупах, повзуть, як хроби, як гадля, як потопа . . . Пропало!

— — — — — — — — — —

* * *

«Тепер на тебе черга», — сказала Мотря, збігаючи вдолину.

Добре відомими тайними переходами пустилася туди, де бовваніла перед її схвильованою до краю уявою порохова вежа.

«Щоб лиш дібратися до неї!»

Боялася не тільки ворога, але й своїх, — людини.

Нікого не бачити, не чути людської мови, не думати про ніщо! Сповнити своє діло, відчинити браму, щоб вийти з того пекла, котре тут счиниться за хвилину.

Не хоче бачити його і — не буде.

Спотикалася на теплих ще головнях і на зимних уже трупах. Падала, підносилася, з жахом пізнавала знайомих і, насилуючи почуття людського жалю й милосердя, гонила вперед. Нічого вже більше не знала й не пам'ятала, ніякого більше бажання в душі своїй не чула, крім того одного, щоб як найскорше дістатися до тієї вежі, в котрій було її спасення від мук, від сорому і від неслави, її й земляків.

Бігла попід мури, обтовкаючи собі ноги й руки, й обдираючи одіж на собі. Скорійш, скорійш, бо ворог настигає.

Щоб до вежі, — там усьому край. Один момент і буйний лет у невідомий світ, крізь дим і пожежу, крізь сором і знущання, до хмар, до неба, до Бога. Останній гін, остання дорога; серце бється, як дзвін, — ворогам проклін ,ось ваша перемога! Добігла до голодової ями. Спотикається на сухих корчах, паде. Господи, невжеж ти не даш сповнити її діла, від котрого так багато залежить? Невжеж у тій яскині, в котрій вилися колись її ближні, як черваки, ворог допаде її? Ні, ні! Не відмов її сил, дай крил, щоб долетіти, — Боже, світе!

. . . Встає. Ще трохи, ось і вежа, ось і низькі, в землю вросли двері .Де замок, де ключ?

Це все таке просте, звичайне, а так тяжко звести докупи, так дивно. Ключ не входить до замку, замок заржавів, не слухає ключа, гарчить, двері не подаються, скриплять завіси, не зрушувані здавна, — насилу відчинила й увійшла.

— — — — — — — — — —

Сопух і темрява кидаються на неї.

Останками сильної волі перемагає їх. Руками чіпається стін, бо сходи ховзькі, повищерблювані, невпевні. Але й стіни вогкі, зимні, як хребет гадюки. Дрож проймає її, терпнуть пальці, — невжеж це смерть?

. . . «Ще ні, ще ні, — не тепер, за хвилину! . . .»

По сходах збігає вдолину, — паде . . . Вставати, йти!

Але як? І — де? . . . В грудях гуде, в голові гуде, клепіння валиться, паде. — Кінець . . .

«Ще ні, ще ні! Боже, дай мені сил сповнити останнє діло!»

Добула чир і кресало. Треба огнем розбудити ту силу, що в бочках спить. Притулила до кремінів чир, бє. Замість у кремінь попадає в пальці . . . кров...

Не зважає на біль, бє, і знов , і знов, аж скочили искри і запалила скипку. Ожило підземелля, низьке, вузьке, страхітне. Пригадалися казки, оповідання, і тітка, і старенька няня, і все, що було, минуло, неначе огнем спалахнуло, горить . . . Цить серце, цить! Досить.

— — — — — — — — — —

Скипка невелика, — спішиться. Пивниці, як лябіринт, управо, вліво, сходи, арки, пороги, угинаються ноги. На мурах миттить саліпра, літають кажани . . . Чи дійсність це, чи лиш страхітні сни? . . . Спішись!

Відчинила залізні двері, побачила бочки . . . Ось вони!

Треба одну розбити . . . Але як і чим? . . .

В пивниці нема нічого, крім отсих бочок . . .

Чомуж вона не предбачила того, чом не взяла з собою сокири? . . .

Вертається . . . Ні, ні, запізно. Там певно вже ворог обсадив замок, подвірря, зловлять її, не пустять, поведуть перед Мешікова, її — Чуйкевича дружину.

В крайній розпуці добуває штилет, підносить, валить ним у бочку, аж глухий луск відбивається далеким відгомоном від низьких склепінь . . .

Чи відгомін це, чи чиясь хода?

Наслухувати нема коли, Скипка дотліває.

Спішись, спішись!

Нараз — кров стинається у жилах! Хтось ухопив її за руку, стиснув, здавив, скипку підошвою притовк. Погасла.

Чорно в очах і чорно в душі, — усе, усе пропало.

— — — — — — — — — —

* * *

Коли Мотря прийшла до себе, — зрозуміла, що чиїсь кріпкі руки виносять її з пивниці. Дихнуло на неї подихом тютюну і горілки. — мужчина. Козак, чи москаль? — мов блискавка майнуло через голову Мотрі. На всякий спосіб хтось, хто знає дорогу. На потемки йде, двері нагухо затріскує за собою і несе її, як безборонну дитину.

«Пусти!» — кричить і пручається Мотря, але десять пальців, як десять гаків приковують її до широких, мужеських грудей.

«Не втечеш, аж тепер ти моя!»

Ті звуки врізуються в свідомість, як ніж у серце. Пізнає голос. Це говорить прилуцький наказний полковник, Іван Ніс, найосоружніший для неї із усіх людей на світі.

Сто гадок, як сто вогників займається у мозку. То спалахнуть, то гаснуть. То ясно робиться нараз, то тим гірша темрява кругом.

. . . Іван Ніс, цей що Батурин зрадив.

І тепер вона у його руках, — безборонна.

Колиб так ніж, колиб її штилет?

Чіпається тієї гадки, як останньої дошки ратунку. Може він є у неї? Розбивалаж ним бочку. Вихоплює праву руку, щоб пошукати.

«Не шукай, бо не знайдеш. Твій штилет лишився там біля бочок. Не пручайся даром. Я не ворог тобі. Люблю тебе, вратую, заховаю».

«Краще забий мене».

«Діточе базікання. Щаслива будь, що впору наспів».

«Чорт надніс тебе? Хто тобі сказав, що я тут?»

«Ніхто мені не казав, я догадався, знаючи твою вдачу. Того тільки й боявся, щоб ти не висадила вежі. Дякувати Богу — саме впору наспів. Подякуєш мені, побачиш».

Замість відповіди кидається на нього й руками обхоплює за шию, давить.

Падуть обоє на сходах...

Але він сильнійший. Відірвав руки від горла і вхопив обі в свою праву долоню.

Крізь двері чути, як Батурин реве, там — страшний суд.

«Пусти, а то голову об мур розібю».

розуму прийти! Погадай —

«Не пущу тебе! Пора до розуму прийти! Погадай — чи не краще по доброму зі мною. Вратую тебе, може ще кого. Моє слово має тепер вагу».

«Не хочу я твоєї ласки, проклятий!»

«Не проклинай. І без того багато лиха на світі».

«Ти його спричинив, зрадинку!»

«Хто не зраджує нині?»

«Не так, як ти. Для наживи, для пірнача».

«А може для тебе? Може для тебе, Мотре?»

Хоче підняти її і дальше нести.

«Не піду. Лиши мене тут».

«Невжеж я з глуздів збився. Балакаймо, Мотре, на розум. Нас тільки двоє...»

«І Господь Бог над нами».

«Можливо, але він мовчить. Я мушу вратувати тебе. Послухай. Проведу тебе за город. Там мій віз завезе тебе в безпечне місце. Просидиш, поки не втишиться буря. А як побачу, що небезпечно, покину все, і пірнач, і хоч би булаву, й прилину до тебе, щоб грудьми своїми заступити тебе, бо без тебе немає для мене життя.»

«Наказний полковнику», — почала Мотря. — «За кого ти маєш мене? Яж перед хвилиною хотіла висадити замок у воздух, а тепер малаб осоромити себе, щоб ратувати життя? Не буде того ніколи! З Батурина не вийду! Що станеться з ним, хай діється зі мною».

Мовчав. І вона замовкла... В Батурині ревіло. Чути було луск стрілів, грюхіт гармат, галас, зойки, ридання. Мотря уявляла собі, що там діється тепер.

«Пусти мене, пусти!» — стала благати Носа. — «Якщо в тебе є крихітка серця, послухай мого благання. Життя, яке ти обіцяєш мені, гірше від смерти. Краще вбий мене!»

«Хочу, щоб ти жила, — мусиш жити!»

«Противний ти мені».

Наглим рухом відтрутила його від себе, так що покотився стрімголов, а сама стала втікати по сходах, скоро, скоро, з одного щабля на друге. Бігла, але ноги не слухали її. Діжали, вгиналися в колінах, важкі, зимні, як два стовпи ледяду. Руками чіпалися стін, але стіни були ховзькі й долоні зсувалися по них, як по шклі.

Останки свідомости рвалися, як шматочки кружева, як нитки шовкові, розпливалися, як хмарки по блакиті, канула в порожнечу.

Останні звуки, які болючо ввертувалися в її уши, це був луск важкої мужеської ходи.

Іван Ніс доганяв її. Той самий Ніс, наказний прилуцький полковник, що вбив її вірного чуру, перейшов до москалів і показав їм тайний вхід на замок.

Ще трохи і вона знов попаде в його руки . . .

Ще тільки два — три сходи . . .

Як добре, що якраз тоді перед нею розтворилася безодня і вона полетіла туди, забуваючи про все, — як добре, що її нема!

Нема нічого. . .

ГУРАГАН

Мотря відітхнула свіжим, зимним воздухом і розплющила очі. Довго не могла зрозуміти, де вона і що таке діється з нею. Повисла між життям і смертю і ніяк не могла перехилитися ні в один, ані в другий бік. Хай би скотилася у тую прірву, з котрої немає вороття, хай би усьому прийшов кінець! . . . Колиб так ніж . . . і вона мимохіть повела правою рукою. Рука не ворохнулася . . . Невжеж їй відняло руки?

Це питання, ніби обухом ударило її. Почула приплив крови до висок і стук власного серця.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ліків та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

EXPORT "A"
CANADA'S FINEST CIGARETTE

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

(закінчення з стор. 2.)

є всі й тоді я давав знак водієві, щоб рушав у дорогу. Перше „Сі є?" почули наші прочане від Джорджа в Лодд, де він повторив ці слова за мною. (Я передтим пояснив йому, що то значить.) й ми пустилися в дорогу до Назарету.

Я сидів попереду, поруч водія автобусу, з Джорджом й обговорював плян нашої дальшої подорожі по Святій Землі, з уваги на те, що настоятель францісканської гостинниці в Єрусалимі, з яким я укладав письмово первісний плян подорожі, мій плян зовсім змінив. Замість розпочинати звиджування Святих Місць з Єрусалиму, як то я звичайно робив, ми зачинали нашу поїздку по Святій Землі від Назарету.

Мені йшлося головно про те, щоб могти відслужити Служба Божу в маленькій каплиці Благовіщення, яка тепер є в середині величавого собору Благовіщення й до якої звичайно нема безпосередньо доступу. Лише у врочисті свята священики служать там Служби Божі. Позатим вона є обведена перегородою й прочане не мають до неї доступу. Можуть молитися лише перед перегородою. Джордж мене заспокоїв, що з тим не буде ніякого клопоту, бо там є його приятель, який завідує закристією собору. Зрештою і з ним теж добре знайомий, то зі Службою Божою в каплиці Благовіщення не буде ніякої проблеми.

Наш автобус їхав гарною рівною дорогою до Назарету. По обох боках дороги тягнулися розлогі, врожайні поля, без меж, бо вони всі були власністю ізраїльських сільсько-господарських кооперативів („кіббуц-ів"). Оподалік дороги видно вуло просторі забудування „кіббуц-ів" з господарськими будинками, стайнями та житловими будинками. В Ізраїлі майже все рільне господарство ведуть „кіббуц-и". Вони управляють землю, плекають худобу, вирощують овочеві дерева, ба навіть ведуть різні фабрики. Після заплачення податку, увесь прибуток ділять між членів „кіббуц-ів". В „кібуцаз" працює чимало новоприбулих імігрантів, бо там для них найлегше піднайти працю, а, кромі того, вони там в школі мають спроможність вивчити еврейську мову та приспособитися до обставин життя в Ізраїлі.

Одначе, попри „кіббуц-и", існують в Ізраїлі теж приватні рільничі господарства. Я бачив господарські забудування в часі одної з давніших подорожей до Святої Землі, недалеко Назарету. Не знаю, які вони за великі. Кожне з них має житловий дім, стайні для худоби, стодоли на збіжжя, стоги сіна та соломи стояли на подвір'ю, але я не сказав би, щоб подвір'я та будинки були вдержані в доброму порядку . . . Власники приватних господарств збувають своє збіжжя, худобу та всі сільсько-господарські продукти через поблизькі „кіббуц-и", через які теж закуповують штучні навози, насіння, машини та інше рільниче знаряддя. Дехто порівнює „кібуц-и" з совєтськими колгоспами, чи радгоспами. То неправильно. Передусім членами „кіббуц-у" стає лише той, хто хоче, а не кожний, хто живе в даному селі, як то є в СССР. Коли комусь життя в „кібуц-і" не подобається, він може кожної хвилини його залишити. А найважніше, що члени „кібуц-у" ділять між себе відповідно до своєї праці, увесь прибуток, який залишається після заплачення податку державі. „Кібб-ц-и" то радше наші своєрідні сільсько-господарські артілі чи кооперативи.

Замітне, що „кіббуц-и" приманюють до себе багато молодих людей з різних країн світу, які йдуть на якийсь час працювати в „кіббуц-і", щоб обзнайомитися з його системою праці. Навіть деякі діти наших українських поселенців працювали через якийсь час у „кіббуц-і". Досі я ще не чув від нікого, що там працював, ніяких скарг ні нарікань на „кіббуц-и".

Я якось ще не мав нагоди звидіти ізраїльського „кіббуц-у", хоч мав до того нагоду. На летовищі в Лодд я припадково стрінув родину жидів з Німеччини, які живуть і працюють у „кіббуц-і". Ми зговорилися й вони мене запросили приїхати й оглянути „кіббуц". Навіть дали мені свій телефон й приобіцяли прислати за мною автомобіль (вантажний) з „кіббуц-у". Я радо погодився відвідати „кіббуц", бо хотів би зблизька приглянутися йому та досі ще якось того не зробив, бо завжди не доставало часу. Але може ще колись таки „кіббуц" відвідаю.

То вже було по жнивах й на полях уже не було збіжжя. Місцями працівники „кіббуц-ів" орали суху землю. Великий трактор тягнув за собою кілька-скибовий плуг, за яким тягнулася хмара куряви-пороху, а за ним укладалися рівно скиби зораної ріллі.

Поміж полями тут і там виринали при дорозі цитринові, помаранчеві та бананові гаї, окружені звичайно живоплотом із низьких зелених сосен, понад які подекуди пнулися вгору цитринові чи помаранчеві рослини, на яких місцями ще золотіли переспілі поодинокі овочі.

По дорозі переїздили ми й через невеликі села чи містечка з харчовими крамницями, малими ресторанами та крамницями з мінеральною та содовою водою, солодким та папіросами. Всі вони мали таблиці з написами в еврейській мові.

На дорозі з Лодд до Назарету панує постійний рух. Поруч давнього християнського Назарету, в якому живуть майже виключно араби, в тому у великій більшості християне (в одинокому місті в Ізраїлі-Назареті в суботу, що в Ізраїлі є святом, як у нас неділя, відкрита пошта, бо християне святкують неділю, а не суботу), збудоване нове модерне місто-новий Назарет, в якому живуть самі жиди, переважні імігранти з різних країн до Ізраїля. Дорогою до Назарету треба їхати теж до міста Сафед („здається, що то про нього говорив Христос, коли казав, що „не може укритися город, що стоїть на верху гори"), що є місцем перебування та праці багатьох жидівських мистців-малярів. Тою дорогою їдеться теж до Генезаретського озера та чепурного міста Тиверіяди, понад Генезаретським озером.

Та, кромі особових автомобілів, туристичних автобусів та вантажних авт, по дорозі стрічається теж військові патрулі, які контролюють особисті документи водіїв, а деколи навіть переводять ревізії особових чи вантажних автомобілів. Подекуди, для кращої контролі, на дорогах уставлені дерев'яні перегороди, біля яких задержуються автомобілі. З правила контролюють лише арабських водіїв та арабські автомобілі. Жидівські водії та автомобілі проїздять без контролі. Але мені здається, що минулого року, під час нашої прощі, було далеко менше контроль, як я їх бачив й переходив під час моєї попередньої подорожі до Палестини в 1968 р. Наш автобус кілька разів поліція задержувала, але після вияснення, що ми канадські туристи (деколи це вияснення давав я, показуючи канадський паспорт), контролюючий поліцист давав знак їхати дальше. Деколи ще, усміхаючись, бажав щасливої дороги.

УВАГА!
СТАРШІ ГРОМАДЯНЕ!
ПРОГРАМИ ДОПОМОГИ НА МЕШКАННЯ

ЯКЩО ВИ МАЄТЕ 65 РОКІВ, АБО БІЛЬШЕ Й ЖИВЕТЕ В АЛБЕРТІ В 1972 Р., ВИ МОЖЕТЕ МАТИ ПРАВО ДОМАГАТИСЯ ОДНОГО ІЗ СЛІДУЮЧИХ:

• ДОПОМОГИ НА РЕНТ

$50.00 допомоги (рентівникам)

Одностайну допомогу в сумі $50.00 річно може дістати внескодавець, якщо він винаймає житлове приміщення як звичайне місце проживання в будинкові, що підлягає оподаткуванні, щоб покрити провінційний шкільний податок або винаймає рухоме помешкання, що на нього є провінційний дозвіл й займає його як його звичайне місце проживання.

Внески

Внески треба подавати до якогонебудь бюра Міністерства для справ муніципалітетів, що є в таких місцевостях: Edmonton, Calgary, Hanna, Medicine Hat, Drumheller, Rocky Mountain House, Westlock, Edson, Lac La Biche, Evansburg, Valleyview, High Prairie, Spirit River, Pease River, High Level, Bonnyville, Lethbridge, Grande Prairie, Wainwright and Red Deer. В додатку кожне бюро Трежери Бренч, Агенції Трежери Бренч та місцеві податкові бюра можуть дати вам форму для виготовлення внеску, але можуть внесків не принимати.

• ДОПОМОГА ВЛАСНИКАМ ДОМІВ

Якщо ви проживали в вашому власному домі довше, як 20 днів і іншим способом можете мати право дістати знижку податку від власного дому:

Коли звільняється від шкільного податку

або а) Знижки податку (для власників домів)
Знижка податку для власників домів

або б) Зменшення податку (для власників домів)
Сума зменшення податку вашим муніципалітетом, щоб задовольнити вимогу програми провінційної шкільної фундації.

ЩО ДАЄ БІЛЬШУ ЗНИЖКУ

Коли є накладена оплата за дозвіл

Зменшена оплата за дозвіл (Дозвіл для власників рухомих житлових приміщень)

Або (а) або (б) як вище подано, залежно котра дає більшу знижку, щоб зменшити оплату за дозвіл користуванням рухомим житловим приміщенням.

Внески

Питайте за інформаціями та формами для внесків ваше місцеве податкове бюро, або те, що видає дозволи на користування рухомим житловим приміщенням, якщо ви ще не одержали форм.

- **Всі внескодавці, за винятком тих, що мають дозволи користування рухомим житловим приміщенням, повинні подати внесок про допомогу перед 31 грудня 1972. Власники рухомих житлових приміщень, що на них мають дозвіл, мають подати свої внески до 31 грудня 1973 р.**
- **Допомога для рентівників НЕ відноситься до тих, що живуть в домах для старших громадян або домах з опікою („нирсінг гомс"), за винятком звільнення від шкільного податку.**
- **Для власників домів, віком нижче 65 років, бов'язує й далі спромога старатися про звичайну знижку податку від домів, як і передше.**

DEPARTMENT OF MUNICIPAL AFFAIRS
GOVERNMENT OF ALBERTA

ВІСТІ З ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

27-го серпня, 1972. Преосв. Владика Василь (Величковський) єпископ Луцький, відслужить Архиєрейську Службу Божу у церкві св. Покрови у Ванкувері, Бр. К., для Ванкуверу міста й околиць.

3-го вересня, 1972, Преосв. Владика Василь (Величковський) єпископ Луцький, відслужить архиерейську Службу Божу у катедрі св. Йосафата, для Едмонтону міста й околиць.

4-го вересня, 1972, відбудуться священичі реколекції у Сейнт Алберт. Реколекції розпічнуться у понеділок вечером о годині 9.00 й закінчаться у четвер 7-го вересня вечером. Реколекціями проводитиме Преосв. Владика Василь (Величковський). Кожний священик нехай так уложить свої зайняття, щоб міг взяти участь у духовних вправах.

Едмонтон, 17-го липня, 1972.

✠ Ніл, епископ.

Богослужения

СЕРПЕНЬ

о. П. Шиндюк
9628 - 107 Ave., Grande Prairie
Ph.: 532-7017

6 серпня — Кєнтуан — Архиєрейські відвідини, благословлення угольного каменя 10 год.
13. — Гренд Прері (храм) 10 год.
20. — Ройс 10 год.; Норт Стар 3 попол.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

6. — Ст. Павль год. 8.30 рано; Глендон год. 10 рано
13. — Глендон год. 10 рано Закінчення Катехизації і Перше св. Причастя дітей
19. — Глендон год. 10 р.
20. — Ст. Павль год. 10 р.
27. — Бонивила год. 10 р.
28. — Глендон год. 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

6. серпня — Радвей 10
13. — Восетна 10
19. — Параскевія 10
20. — Смокі Лейк 10
27. — Смокі Лейк 10
28. — Радвей 10 (храм)

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

6 серпня — Карвел 10.30
13. — Вайлдвуд 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

6. серпня — Ст. Майкел — нед. і Преобр. Гдне год. 9 Всеношна Сл. Б. год. 10. р.
13. — Ламонт
15. — Ст. Майкел — Успення М. Б.
19. — Делф — Преображення Гдне.
20. нед — Восток св. Михаїла
27. — Ламонт
28. — Восток св. Михаїла — Успення М. Б.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

Від 24 липня до 5 серпня в Голден відбудеться катихизація дітей під проводом Сестер Служебниць з Мондеру. Проситься батьків з парафії Голден і околиці (Коперник, Голден-фармів, Дейзленд) посилати або привозити дітей у шкільному віці на катихизацію. Під час катихизації буде приготування дітей до першої св. сповіді.

6. серпня — Голден 8.30; Дейзленд 10.30
13. — Голден 8.30; Коперник 10.30
15. Успіння П. Б. — Голден 8.30; Дейзленд 10.30 храм
20. — Голден 8.30; Голден-фарми 10.30
27. — Голден 10.30 співана
28. Успіння П. Б. — Голден-фарми 10.30

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

6. серпня — Росінгтон 10
13. — Атабаска 9
19. — Річмонд Парк 10 (храм)
20. — Бойл 9
27. — Проспериті 9 і Фрейвс 11
28. — Атабаска 10 (храм), Св. Причастя дітей

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

6. серпня — Ту Гилс, год. 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

6. серпня — Мирнам 8.30; Файделіті 10.00
13. — Мирнам 10 празник
15. — Мирнам 10
20. — Моркемб 10; Бонелон 11.30
27. — Ллойдминстер 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

6. серпня — Равид Гіл 10 празник

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

6. серпня — Редвотер год. 10.00
13. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
15. Успення Пр. Б. — Редвотер год. 9.00
20. — Редвотер год. 9.00; Вог (храм) 10.30
27. серпня — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

6. — Вилна
13. — Стрий
19. Преображення — Сокаль храм
20. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

13. — Левой 9.30
19. — Меннів 10 рано
20. — Іннісфрі-місто 10 рано
27. — Іннісфрі X рейч 10 рано
28. — Іннісфрі XI рейч 10 рано

Сестри навчають катехизму дітей в Левой від 6 - 13 серпня.

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

6. — Дервент 10.30
13. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
19. — Дервент — Вознесения 10.00. Спаса.
20. — Дервент 8.30; Вермініон 10.30
27. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
28. — Енгел Лейк 10.00. Празник Успення

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

6. неділя — Пеллі год. 9 рано Служба Божа; Арран-місто год. 10.30 рано Співана Служба Божа; 7.30 попол. Вечірня
13. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано Служба Божа; Пеллі год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто год. 7.30 попол. Вечірня
19. Преображення Господне — Пеллі год. 9.00 рано Служба Божа; Арран-місто год. 10.30 рано Співана Служба Божа; год. 7.30 попол. Вечірня
20. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано Служба Божа; Арран-Весна 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто год. 7.30 попол. Вечірня
27. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано Служба Божа; Вайт Біч год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто год. 7.30 попол. Вечірня

о. Б. Бачинський
822 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

6. — Норт Батлефорд
13. — Радісон
20. — Норт Батлефорд
27. — Медовлейк
28. Усп. Пр. Діви — Витків

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

6. — Гамболт 9.00; Леніген 11.00
13. — Бруно 9.00; Гамболт 11.00
15. Успення М. Б. — Волверін 10.30
19. Преображення Г.Н.І.Х. — Гамболт 8.00; Бруно 10.30
20. — Гамболт 9.00; Бруно-місто 11.00 (храм)
27. — Гамболт 9.00; Леніген 11.00
28. Успення М. Б. — Гамболт 8.00; Бруно 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

6. серпня — Вакав 9.30; Сит. Дж. 11.00
13. — Прудгом 9; Вакав 11
20. — Вакав 9; Борщів 11
28. Усп. МБ — Сит Дж. 10; Вакав 7.30 веч.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар:

2 серпня , середа Ілії прор.
6 серпня, неділя 10 по Соп.
† Бориса і Гліба
7 серпня, понеділок † Успення св. Анни
13 серпня, неділя 11 по Соп. Євдокима
19 серпня, субота Преображення Господнє
20 серпня, неділя 12 по Соп. Дометія
27 серпня, неділя 13 по Соп.
† Теодосія Печерського
28 серпня, понеділок Успення Пресв. Богородиці

Григоріянський календар:

6 серпня, неділя 11 по Соп. Переображ. Госп.
13 серпня, неділя 12 по Соп. Максима
15 серпня, вівторок **Успення Пресв. Богородиці**
27 серпня, неділя 14 по Соп. Пімена
29 серпня, вівторок **Усікн. гол. Івана Хрестителя**

З життя наших земляків у Загребі

ЮГОСЛАВІЯ

(Інформація з газети «Руске слово»)

Після кількох спроб і відкладань, 13 травня в Загребі відбулися конституційні збори Культурно-освітнього товариства русинів-українців в Загребі, на яких, крім наших людей з самого міста, взяли участь і представники громадсько-політичних та культурних організацій з Хорватії й Боснії.

Всіх присутніх привітав інж. М. Рудницький. Студент Г. Такач, з-перед Ініціятивного одбору, прочитав доповідь, у якій познайомив присутніх з причинами, потребами, характером та метою майбутнього товариства русинів-українців у Загребі. Наші люди вже в перших роках поселення на Югославських землях брали активну участь у культурному й громадському житті країни.

1924 р. українські учні й студенти видають у Загребі першу газетку українською мовою під назвою «Зоря». Вже в тридцятих роках, через полонізаторську політику в Західній Україні, до Загребу починає прибувати ціла течія української інтелігенції, яка все сильніше впливає на розвиток культурного життя нашого поселення у Югославії. Вони з великим захопленням під час вакацій роз'їзджаються по містах і селах, навчають дітей рідної мови, організують працю в товариствах. 1933 р. в Загребі засноване товариство «Дніпро», а вже наступного року й загребську філію львівської «Просвіти». Розвивається й діяльність в самому місці, з кількома секціями, які стають взірцем і підштовхом до успіху й для інших. В той час виходить і журнал «Думка», очолена ентузіястом С. Саламуном. Але окупація й народно визвольна війна перериває всі ті течії.

Хоча було спроб і зразу після війни заснувати товариство в Загребі, чи через брак енергії й матеріяльних умов, чи через непорозуміння й брак конкретних заходів, товариство русинів-українців засновано аж тепер.

Перед ним зараз конкретні завдання, передусім доказати потребу й показати охоту до праці, щоб таким способом забезпечити для себе гідне місце в культурному й громадсько-політичному житті нашої народності в місті. Рахуючись з великим числом наших людей, з-поміж яких є багато з високою освітою й великим діловим досвідом, можна сподіватись, що незабаром, вже за короткий час, і це товариство покаже перші плоди свого існування.

Закінчення було ще краще. Скромний, але красний концерт, влаштований загребськими студентами нашої народності на довго залишиться в приємній згадці, як перший крок товариства, перед яким не лише бажання й натхнення до праці, але, можна сподіватись, і успіху.

П. Головчук

(Христ. голос)

Відійшла у вічність

(закінчення з стор. 5.)

проваджуючи дорогу Сестру Марію на місце її вічного спочинку.

Бл. п. Сестра Марія відійшла з-поміж нечисленних сестер Згромадження Св. Йосифа Обручника в Саскатуні, залишаючи великий жаль у серці своєї настоятельки Сестри Теодори Сестер св. Йосифа та всіх хто знав покійну, а теж непохитне переконання, що в благородній Сестрі Марії Згромадження св. Йосифа, а теж ввесь український нарід, який вона цілим своїм серцем любила, матиме перед Богом постійну заступницю.

Після похоронних обрядів в приміщенні Дому молоді при катедрі св. Юрія, членкині ЛУКЖК подали поминальний обід усім учасникам похорону, під час якого о. митрат І. Олійник, від імені Згромадження, склав усім, хто віддав останню прислугу покійній Сестрі Марії, сердечну подяку.

Молімся, щоб Ласкавий Господь вчислив благородну душу — Сестру Марію, нашу дорогу заступницю перед Його Престолом, до хорів святих.

Нехай благословенною буде її вічність!

Анна Марія Баран

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

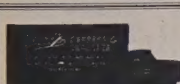

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Gulf

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. C. Box 156, EDMONTON

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
. Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

–ЛІКАР–
Dr. G. Sollbach
позідомляє своїх шановних пацієнтів, що він переніс свою канцелярію до нового приміщення під адресою:
GUARDIAN BUILDING
10240 - 124 Street, Edmonton
Tel.: 488-4336

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Доля українських переселенців у СССР

(закінчення з стор. 1.)

якраз те саме, що наші батьки зробили (тобто вернутися до країни народження), то нам роблять страшні перепони".

„Канадська амбасада в Москві знає про нашу справу і про інші подібні, але відмовляється подати будь які дані. Урядники амбасади твердять, що ті справи обговорюються на „найвищих щаблях" і вони сподіються добрих вислідів".

Ленко зазначує, що „загальна деклярація людських прав каже, що кожна особа має право виїхати з кожної держави".

СССР підписав ту деклярацію в ОН. Ленко заявляє, що коли він звернув на те увагу совєтським бюрократам, то вони відповіли йому, що „так є написано для людей поза границями, але не для тебе".

Ані Ленко ані п-і Демиденко не мали спеціяльного бажання їхати до СССР. Він мав, 18 а вона 17 років і вони мали своє коріння вже в Канаді.

Надія мала нареченого й плянувала вийти за нього заміж. Перед виїздом з Канади її запевнили в совєтській амбасаді в Оттаві, що вона зможе виїхати з СССР, коли лиш захоче.

Обоє кажуть, що коли їхні родини приїхали в Україну, то їх перекидали з одного місця на друге, бо не було де жити.

„Наші батьки попродали все, що заробили в Канаді й в дома й усе —" каже п-і Демиденко —" воно зникло, як лиш ми сюди приїхали."

П-і Демиденко внесла прохання на поворот до Канади в короткому часі після приїзду в Україну, але її прохання відкинули. „Не знаючи мови, не знаючи до кого звернутися, я втратила надію" — каже вона — бо якщо міністерство заграничних справ каже „ні", то до кого ж звертатися?"

Тимчасом, коли її наречений в Канаді звернувся з проханням в її справі до совєтської амбасади в Оттаві, то його силою викинули за двері.

Кінець-кінцем Ленко і п-і Демиденко осіли в Україні й почали студіювати в інституті чужих мов у Києві. В 1959 р. обоє повінчалися зі студентами інституту, що студіювали англійську мову.

Ленко й його дружина Світляна мають дві доньки і сина. Надія і Анатолій мають одинадцятьрічного сина.

Всі члени обох родин внесли прохання про дозвіл на виїзд. „Ми не будемо розлучуватися" — каже п-і Демиденко — „Або все або нішо. Я пляную мати решту моїх дітей в Канаді. Я не хочу, щоб вони родилися тут".

„Мій чоловік і дружина Евгена піддержують нас вповні в нашому рішенні. Вони вже ніколи не змінять думки. І для них отвирається тепер можливість".

Кожна родина старається пов'язати кінці на 120 рублях в місяць, — то є прибл. 140 дол. на офіційний курс. Обоє совєтських дружин звільнили з праці з того часу, як вони внесли прохання про дозвіл на виїзд.

І Ленко і п-і Демиденко ще працюють як урядники в бібліотеці „Радіо Київ", з якої надаються програми до 36 країн, в тому й до Канади й ЗДА. Вони були радіозаповідачами, але їх звільнили й зменшили їм заробітну платню, коли вони почали старання про виїзд.

Представник міністерства заграничних справ сказав в п'ятницю, що канадський уряд плянує наново порушити цю справу в Москві.

* * *

За найновішими вістками Евген Ленко і Надія Демиденко приїхали до конадської амбасади в Москві й почали голодівку. Вони заявили, що будуть голодувати до того часу, доки не дістануть для себе і своїх родин дозвіл виїхати з СССР до Канади.

Як живуть мешканці ЗДА?

Із п'яти американських родин чотири мають власні автомобілі, а 30% з них має два або більше автомобілів. Прибл. 2 американські родини на кожні три мають власний дім, а багато з них має ще другий дім на фармі або над озером. Майже кожна родина — точно 95% американських родин — мають власний телевізійний апарат, а 43% з них мають кольорову телевізію. Три родини на кожних чотири мають власну пральну машину, половина всіх американських родин має холодильник, а одна родина на п'ять має машину до миття посуду. 32% американських родин мають у хатах апарати для холодження хати, а 13% мають закладений апарат для центрального холодження цілого дому.

———o———

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA
Notice is hereby given that I, Stanley Alfred Lowery otherwise known as Stanley Alfred Workun of Edmonton 9738 150 St. in the Province of Alberta, plumber intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:
1. For a change of my name to Stanley Alfred Workun.
Signature of applicant — legal name in full.
Stanley Lowery
If known by a name other than legal name please sign also in that name.
Stanley Workun

———o———

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA
Notice is hereby given that I, Peter Lesowy otherwise known as Peter Lesoway of 11537 - 92 St. Edmonton in the Province of Alberta, crane-operator intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:
1. For a change of my name to Peter Lesoway.
2. For a change of my wife's name
From Stephania Lesowy to Stephania Lesoway.
Signature of applicant — legal name in full.
Peter Lesowy
If known by a name other than legal name please sign also in that name.
Peter Lesoway

Частина сов. вояків залишає Єгипет

(закінчення з стор. 1.)

єгипетських студентів, що до їх усмирення Садат мусів викликати військо.

Велике невдоволення серед єгипетських вояків викликали своїм поведенням совєтські старшини, які не дозволяли єгипетським старшинам та воякам заходити до совєтських баз, а до того висловлювали свої думки про єгипетських вояків „в образливій формі", як це ствердив єгипетський шеф штабу генерал С. Шазлі.

Не здобули прихильности єгипетського населення теж родини совєтських вояків, які з погордою й згори дивилися на своїх єгипетських сусідів. Теж єгипетські власники крамниць нарікали на совєтських покупців та покупок, які з непоштивою вищістю поводилися з єгипетськими продавцями та власниками крамниць.

Все те разом взяте створило немилу атмосферу, яка мусіла закінчитися немилою розв'язкою.

Безпосереднім товчком до рішучої постанови президента Садата стали відвідини в Москві єгипетського прем'єра А. Сідки, який домагався від совєтського уряду того, чого домагався тричі передтим єгипетський президент А. Садат, а саме дальших доставів зброї, яка вможливила би Єгиптові вести війну з Ізраїлем. Коли секретар комуністичної партії СССР Л. Брежнєв відмовив дальших достав зброї, Сідки загрозив, що Єгипет викине совєтських вояків з Єгипту. Брежнєв заявив холоднокровно, що Єгипет може їх викидати. Після того президент А. Садат дав доручення частині совєтських вояків залишити Єгипет протягом 24 годин та заявив, що „всі військові урядження та військовий виряд, що є на єгипетській землі, стають виключно власністю арабської республіки Єгипту'. Всі совєтські дорадники дістали наказ від Садата не приходити до своїх зайнять, але ждати дальших наказів від своїх військових начальників.

Гостре політичне потягнення президента А. Садата заскочило Москву, яка щойно в 24 години пізніше проголосила заяву, що „совєтські дорадники закінчили свою місію в Єгипті й повертаються додому". За тою заявою слідували чергові так від президента А. Садата, як і з Москви, в яких говорено про „нерозривну совєтсько-єгипетську приязнь" і дальшу співпрацю проти американсько-ізраїльських імперіялістів ітд. Одначе вже другого дня після наказу президента А. Садата до Єгипту прилетіли великі совєтські транспортові літаки, які забрали до СССР совєтських вояків з їхніми родинами та клунками.

Досі ніхто не знає точно, кількo совєтських вояків залишило Єгипет. Загально припускають, що виїхало понад 5,000 вояків, а залишилося ще бл. 10,000 вояків та кілька тисяч совєтських спеціялістів, що працюють як дорадники в різних проєктах.

Вправді Франція вже заповіла, що вона може продавати Єгиптові зброю, літаки та військовий виряд, а деякі єгипетські газети ведуть пропаганду за купно зброї в ЗДА. Одначе Єгипет, який має понад 1,200 совєтських танків та понад 600 воєнних літаків, збудованих в СССР, мусить купувати запасні частини до них в СССР, тимбільше, що й літаки й танки часто псуються, бо єгипетські вояки не навчилися ще ними належно орудувати. До того Садат мусить теж поладнати заборгування за доставлені СССР літаки, зброю та інший військовий виряд.

Як розвинуться дальші совєтсько- єгипетські відносини, покаже щойно час, але, покищо, вони є досить напружені, не зважаючи на різні „приязні" заяви так з боку совєтських політиків, як і Садата, які стараються злагіднити напруження, що заіснувало між СССР та Єгиптом.

———o———

Помер співосновник европейського ринку

В Бельгії помер на 73-ому році життя кол. бельгійський прем'єр П. Г. Спак, який був одним із основників европейського господарського ринку, до якого належить 10 держав, а до якого недавно приступила теж Англія.

———o———

Наркотики й далі недозволені

Окрема королівська комісія, яка простежувала наслідки вживання наркотик у Канаді, пропонувала федеральному урядові, щоб він проголосив уживання деяких наркотик („маріхуяна") дозволеними. Федеральний уряд заявив, що з уваги на шкідливі наслідки вживання наркотик для цілої канадської суспільности, уряд не вважає за відповідне дозволяти на вживання деяких наркотик, але зате буде старатися зменшувати дещо кари за саме вживання наркотик. Зате продаж наркотик будуть карати гостро, як і досі.

Дрібні оголошення

- КРАМНИЦЯ ("дженерал штор") враз із мешканням у добрій фермерській околиці на продаж, із товарами або без товарів.
Тел.: Редвей, число тел: 736-3621

———o———

„Концетраційні монастирі"

Так називають тепер ті монастирі в Чехословаччині, куди чехословацький комуністичний уряд виселює католицьких черниць.

Про рішення чехословацького уряду повідомив настоятельок монастирів директор чехословацької католицької організації „Карітас" о. Е. Фільо. Виконавцем доручення уряду є урядник І. Павлік. Поліцисти та урядники, які силою усували черниць із їх монастирів, не хотіли показати ніякого доручення на письмі. Черниць вивезено в віддалені місця й приміщено в різних місцевостях, де вони не мають ніякого зв'язку з населенням. Їм не вільно займатися ні виховною працею ні піклуватися хворими. Вони можуть лише доглядати старих та немічних черниць та працювати в шпиталях для умово-хворих, де ніхто інший не хоче працювати. В деяких будинках, куди привезено черниць, навіть не було ліжок й черниці мусіли спати на столах. В місцевості Словенська Лупка в старому замку жило 100 черниць, туди привезено ще 100, хоч для них там зовсім не було місця. Черницям не вільно майже зовсім виходити поза будинки, де вони живуть. Навіть на відвідини лікаря треба окремого дозволу від поліції. Дуже обмежені теж відвідини черниць людьми іззовні. На кожні відвідини треба теж дістати дозвіл від поліції.

Чехословацький міністер культури Ярослав Гайк заявив публічно, що релігійні згромадження не мають ніякої правної основи для свого існування.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, випорніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

....

Ім'я і

....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)